

KOMMUNIST

I ly af EU-pagten

Af Brian Olsen

■ I ly af EU-pagten har EU-kommissionen stillet forslag om at fjerne en tredjedel af alle administrative og reguleringsmæssige byrder for virksomheder med under 250 ansatte.

Derudover vil kommissionen fritage såkaldte mikro-virksomheder med under 10 ansatte for en række administrative krav. Dvs. op imod 99 procent af virksomhederne i EU.

Der lægges op til at lempe på arbejdsmiljøregler, ansættelse af sæsonarbejdere og udstationeret arbejdskraft fra andre lande.

Under alvorligt pres

Vor hårdt tilkæmpede arbejdsmiljølovgivning vil komme under alvorligt pres. I forvejen

er det en hård kamp bare at få de mest basale arbejdskrav/lovgivning overholdt på de små og mellemstore virksomheder, med op mod 15.000 udenlandske håndværkere i Danmark.

Med udsigt til massiv arbejdsløshed, vil der med det nye udspil være stor sandsynlighed for, at den sociale dumping vil blive yderligere forværret, samt at forholdene på arbejdspladserne vil blive forringet.

Vi husker Laval-dommen, hvor fagbevægelsen blev afskåret fra at kræve lige vilkår for udstationerede arbejdere.

Ingen tror på, at det danske formandskab vil gå i direkte konfrontation med EU-kommissionen, for at komme igennem med en indsats mod social dumping.

EU's indflydelse på den danske model

Når man ser tilbage på det danske arbejdsmarked, så har vi oplevet at få trukket en social arbejdsmarkedspension ned over hovedet. Vort kommunale selvstyre er nærmest sat ud af kraft.

Statslige og kommunale opgaver er snart helt eller delvist overtaget af private firmaer. For nylig har vi fået halveret dagpengeperioden og efterlønnen er reelt afskaffet. Fradraget for de faglige kontingenter er kraftigt beskåret.

Når firmaerne endelig søger arbejdskraft, søges der efter medgørlige folk, der er villige til at sluge kameler for blot at få arbejde.

Må op på generalforsamlingerne

EU's indflydelse skal synlig-

gøres over for medlemmerne på fagforeningsgeneralforsamlingerne. Fagbevægelsen skal gå forrest i kampen for at få synliggjort EU's negative indflydelse på den danske model og for at få Danmark ud af EU.

Det reaktionære EU har formået at skabe en politisk udvikling med svækkelse af arbejdernes midler til forsvar for de rettigheder man har tilkæmpet sig.

Underskrifter for folkeafstemning

Folkebevægelsen mod EU igangsætter underskriftsindsamling

■ 59,6% af den danske befolkning mener, at den nye euro-traktat bør sendes til folkeafstemning, uanset hvad Justitsministeriet kommer med for at undgå det.

Det fremgår af en meningsmåling, som A&B Analyse har

lavet for www.Altinet.dk. Kun 34,8% mente, at det ikke var nødvendigt, hvis Justitsministeriet kom frem til at det ikke var juridisk nødvendigt.

Ud og samle ind

Det har fået Folkebevægelsen

mod EU til at tage initiativ til en underskriftsindsamling med krav om folkeafstemning. Den forventes at blive skudt i gang i starten af februar.

Regeringen, med statsministeren og økonomiministeren i spidsen, ønsker at Danmark

frivilligt skal underlægge sig de problemfyldte Eurolandes umyndiggørelse til fordel for en centralistisk EU-finanspolitik, der vil få uoverskuelige negative konsekvenser for danskerne.

Kommunistisk Parti i

Danmark vil gå aktivt ind i indsamlingen af underskrifter og gøre sit til, at kravet ikke bliver til at komme uden om.

bc

Overenskomst 2012

Overenskomstforhandlingerne er i fuld gang, og som sædvanligt kommer der ikke mange røgsignaler ud fra forhandlingslokalerne. Heller ikke fra arbejdspladser eller fagforeninger kommer der mange pip. Kun arbejdsgiverforeningerne og medierne spreder overenskomstbudskaber om at det i denne krisetid gælder om at forbedre "konkurrenceevnen". Det handler for dem om at holde omkostningerne nede.

EU overenskomster

Et topaktuelt krav om tryghed i ansættelsen er fraværende, selvom det efterhånden burde være alment kendt, at Danmark har den dårligst tænkelige beskyttelse mod fyringer, og nu heller ikke har den tryghed i en arbejdsløshedssituation, som var ideen bag opsparingerne til dagpenge gennem A-kasserne. Modellen blev berømt ude i verden og i EU som flex-security. Sikkerheden er imidlertid væk, og nu vil EU gerne kopiere flexibiliteten – altså at det er let at slippe af med de ansatte. Som altid sker harmonisering i EU nedad for arbejderrettigheder og opad for arbejdsgiverrettigheder.

Reallønnen

Fra fagbevægelsen har det dog lydt, at reallønnen skulle bevares. For at bevare reallønnen er der kun lønforhøjelser, genindførelse af dyrtidsregulering eller pris og avancestop som mulighed. Sidstnævnte må være et klart krav fra fagbevægelsen til de kommende trepartsforhandlinger. Men fra EU pagten – i alle dens forskellige udgaver – tales der derimod om at "lønforhøjelser" bør ske gennem skattelettelser på arbejds lønninger. Det falder fint i hak med SF skatteministerens udspil. Det kan måske gøre lidt ved det faldende forbrug, men det er en stakket frist, da pengene vil mangle i statskassen, og belaste de "skattelettede" med mere brugerbetaling og nedskæringer. Skatteudspillet søges solgt som "socialt" da det er de lavere lønede i arbejde der skal have skattelettelser. Men netop det store flertal, der er lavtlønnet, rammes hårdt af øgede forbrugsskatter og brugerbetaling. Og de mange, der skal leve af tilbageførselsindkomster, bidrager både til satspuljerne, betaler skat og rammes mest af forbrugsskatterne. For dem falder reallønnen hele tiden.

Arbejdstiden

I diskussionerne om en ny skattereform tonser de borgerlige løs med krav om lettelse i topskatten og hævelse af loftet for topskat. Det er den mest virkningsfulde model for at motivere folk til at arbejde mere, siges det igen og igen. Det lyder fælt og uansvarligt i en tid med massearbejdsløshed og voksende sygelighed på grund af stress. Problemet er tværtimod at de, der er tilbage på arbejdsmarkedet, både det private og det offentlige, må arbejde alt for meget og alt for effektivt. Det giver problemer med at få et familieliv til at hænge sammen med arbejdslivet. Det giver problemer med sygdom og sammenbrud, det giver arbejdsmiljøproblemer, ja endda ulykker. Det går ud over børnenes opvækst, og det er en provokation mod de arbejdsløse. Det er angsten for arbejdsløshed og den økonomiske utryghed ved arbejdsløshed der får folk til at finde sig i for lang og hård en arbejdstid. Overenskomstforhandlingerne må løse disse problemer gennem strengere regler for overarbejde og fjernelse af begrebet "fleksibel arbejdstid".

Overenskomstdækket arbejde

Et stigende forbrug af vikararbejde, arbejdsløse i tvangsarbejde, og udenlandsk arbejdskraft, der ikke er sikret samme overenskomstrettigheder som kollegerne, kræver ligeledes fagbevægelsens indsats. Deres krav blev glemt i opgangstiderne. Nu skal der kæmpes for kravene. Fagbevægelsen og solidariteten skal vise sit værd når der er brug for den. Det er der nu.

Ældreforsorg – lovligt omsorgssvigt

Af Lilli Rodeck

■ Verden og specielt Danmark er et forunderligt sted. Er du landmand og holder grise eller andre husdyr stilles der store krav til foderet. Det er vigtigt, at dyrefoderet indeholder den rigtige mængde protein, kulhydrat, fedt, mineraler og vitaminer, som det enkelte dyr har behov for. Vi hunde- og katteejere får jævnligt hos dyrlægen lange foredrag om det rette foder til vores kæledyr afhængig af dyrets alder, størrelse og specielle behov.

Menneskefoder

Men taler man om mad til gamle og svage medborgere, så ser verden helt anderledes ud. Her stilles ikke krav til andet end prisen. Godt nok laves der "kvalitetskontrol", men det laves altid efter aftale.

Med alderen ændres menneskers madbehov ligesom vore kæledyrs. Gamle mennesker spiser ikke meget. Deres appetit er ofte meget ringe. Derfor er det meget vigtigt at der gøres meget ud af at gøre maden ekstra appetitlig. Men virkeligheden er en helt anden. Dampkogte kartofler,

kedelig brun sovs og frikadeller er ikke mad nok for mange af disse vore svageste medborgere.

Dyr spare-mad

En af grundene til den forringede ældre mad er udlicitering af madproduktionen. Kommunerne ønsker stordriftsfordele. Samtidig har regeringen sat en grænse for prisen, som ligger på 45 kr. i 2009 for varm mad. I Brønderslev koster ældremaden 3.170 kr. om måneden. I mange kommuner planlægges det at levere maden kold, og så lade borgeren selv opvarme den. Udliciteringen betyder kraftige besparelser for kommunerne, da de gamle via prisen jo skal betale alle omkostninger i produktionen, lønninger til personalet, afskrivninger på køkkenudstyr, leje af lokaler og ikke mindst profit...

Det er skammeligt, som vi behandler de mennesker, som gennem et langt liv har opbygget vores samfund. Og de, der især straffes, er dem, som rengjorde landet, holdt maskinerne i gang og opdrog børn og passede familie. Som tak får de nu mad, som ser træt ud og som ikke indeholder de byggesten, som specielt ældre har brug for.

Bakteriebomber

Vi ser de samme problemer i hjemmehjælpen, hvor kommunerne prøver af bedste evne at

begrænse rengøring hos de ældre. Hvor der i gamle dage var rengøring efter behov har man standardiseret rengøringen først til hver 14. dag, senere blev det hver tredje uge og bl. a. i Hørsholm Kommune én gang om måneden, hvilket statsamtet undsagde. Hørsholm prøver på at gøre rent hver 3. uge trods den klare kendelse fra Statsamtet.

Seruminstituttet medgiver over for Ældresagen, at manglende rengøring efter 14 dage bliver til sygdomsbomber. Det betyder flere indlæggelser på sygehuse for de gamle. Så det der er en besparelse for kommunen bliver en udgift for regionerne.

Når så borgeren bliver udskrivet fra sygehus, kan man ikke være sikker på, at der er hjemmehjælp eller hjemmepleje. Kommunerne prøver nu på at få private eller familien til at overtage mange af de funktioner, hjemmehjælpen ellers har haft, og har de gamle ingen familie kan de bare købe robotstøvsugere!

Skammeligt

Et samfund bedømmes på, hvordan vi behandler de svageste og forsvarsløse borgere. Og selvom Danmark udadtil "slår sig på brystet" og praler af vores gode ældrepleje, så viser virkeligheden et helt andet billede. Billedet er præget af underernærede gamle mennesker udsat for offentlig omsorgssvigt.

Behandler vi vores produktionsdyr og kæledyr på samme måde, vil vi være hjemfaldne til straf.

KOMMUNIST

21. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 10,- kr.

Redigering af februar-nummeret er afsluttet 23. januar. Afleveret til Postvæsenet: 25. januar.

Deadline kommende numre:
Marts – 13. februar
April – 19. marts

Kommende numre afleveres til Postvæsenet:
Marts – 22. februar
April – 28. marts

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Modsatningerne

Kapitalismens krise har bragt dens modsætninger frem i virkelighedens lys

Af Betty Frydensbjerg Carlsson, Kommunistisk Parti i Danmark

■ De teoretiske bøger er blevet levendegjort. Efter at statskasserne var blevet drænet og gælden var vokset vild, kom der gang i kravene fra finanskapitalen om at staterne skulle skære drastisk og hurtigt ned på udgifterne til velfærdsordninger som pensioner og andre sociale ydelser og forstærke privatiseringerne, hvis de fortsat skulle kunne låne penge.

Nu er der ikke noget i vejen med at låne penge til større offentlige opgaver som f.eks. bygning af hospitaler, skoler, anlæg af veje og lignende, der skal stå og bruges i mange år. Man kunne f.eks. låne dem af de borgere der har mange penge i overskud- statsobligationer i gammeldags forstand. Men det er ikke klogt at låne penge til at hæle i banker og andre virksomheder, der kan gå konkurs eller forsvinde. Det er heller ikke klogt at låne penge til at føre krig. Det er urimeligt at kommende generationer skal være med til at betale af på en sådan gæld. Men sådan bliver det. Det er milliarder skatteborgerne har pumpet i banker, virksomheder og krigstogterne ude i verden.

Seneste bankskandale er Vestjysk bank, som allerede skylder skatteborgerne 13 milliarder. I stedet for pengene, får staten papir, der jo

som bekendt er værdiløst ved konkurs.

Falsk solidaritet

EU bestemte sig for finanskapitalens første krav til at nedbringe underskuddet gennem besparelser og nedskæringer, og efter diktat fra Tyskland og Frankrig, blev der lavet en endnu mere bindende pagt for Eurolandene, som medlemslandene udenfor Euro-landene meget gerne også skulle tilslutte sig. Vores danske socialdemokrater, der har taget alvorlig skade af at have gået alt for mange år i lydighedsskole, var straks med på ideen.

De kalder det sågar solidaritet, når arbejderklassen i EU skal betale for kapitalmagts krise. Den socialdemokratiske partiformand og statsminister talte smukt om ligeværd i sin nytårstale, men da hun blev konkret, var det EU der talte gennem hendes mund om "ansvarlighed", altså overfor EU og det kriseramte kapitalistiske system. Nytårstalen var rensset for valgkampens ord om at man ikke kan spare sig ud af en krise, at vi tværtimod skal investere i at der skabes beskæftigelse.

Nedgradering af nedskæringer

Men netop som Danmarks EU formandskab starter, og statsministeren garanterer kamp for gennemførelse af nedskæringspagten, kommer finanskapitalen igen og ødelægger den gode stemning. En lang række Eurolande "nedgraderes". Finanskapitalens firmaer, der er sat til at vurdere risiko og profitmuligheder ved at låne penge ud, konstaterer den almengyldige sandhed, at ved nedskæringer, reallønsnedgang og voksende arbejdsløshed med manglende betalingsevne som konsekvens, går både det private og det offentlige forbrug i stå. Aktiekurser og profitter er i fare. Nu kræver

finanskapitalen vækst! Det er sandelig ikke nemt at være "ansvarlig".

Nye reformer

Regeringen har bebudet en række reformer, og hvad der hidtil er kommet frem er bekymrende. Stemmen hæves og øjnene bliver alvorlige når det pointeres at "man skal yde for at nyde", "der skal være et økonomisk incitament for at arbejde i stedet for at være på passiv forsørgelse".

Men en arbejdsløs har ydet indtil vedkommende uforskyldt blev fyret, og har dertil ydet et pænt stort akassekontingent til dækning af dagpengene. En efterlønsmodtager og en pensionist har ydet et langt liv og betaler skat af både deres ydelse og

forbrug, ligesom arbejdsløse på både dagpenge og kontanthjælp gør. Sidstnævnte skal oven i købet tvangsarbejde for ydelsen.

Skattesnyd

Den bebudede skattereform er Gallup i gang med at undersøge folks holdninger til. Den handler også om "økonomisk incitament til at arbejde i stedet for passiv forsørgelse", gennem skattelettelse.

Med forslagene til skatteletter for folk på arbejdsmarkedet (ikke tvangsarbejdsmarkedet) får man en stærk mistanke om det handler om mere "ansvarlighed" overfor kapitalejerne, så folk får mere i lønningsposen uden at arbejdsgiverne skal have pungen op af lommen – sådan

som den første EU-plus-pagt foreslog.

Rød forplumring

Smukke ord om solidaritet, ligeværd og humanisme er godt at høre igen efter så mange års fravær, men kold økonomi og fordelingspolitik er uløseligt forbundet med ordene, hvis de skal have indhold. Det skal de partier der står for "rød blok" skrive sig bag øret. Ellers forplumrer man at der er modsætninger mellem kapital- og finanskapitalinteresser og folks interesser, modsætninger som netop nu fremstår klart som uløselige, og som skrigger på et rødt alternativ. Det er det, som skal fremlægges for befolkningen, ikke illusioner om forbedringer som ikke kommer.

A-kasserne slår alarm

Efter den 31. december 2012 vil der komme en voldsom stigning i antallet af ledige, der risikerer at miste dagpengene.

Af Martin Jensen

■ A-kassernes samvirke vurderer at det vil få voldsomme konsekvenser for de ledige, når dagpengereformen slår igennem.

Udskyldelse, ikke løsning

Regeringen forlængede sidste år dagpengeperioden midlertidigt, men det er kun en udskyldelse og ikke en løsning af problemet. AK-Samvirkes prognose viser, at der derefter vil være 2.400 hver måned, som rammes af den nye toårs grænse og dermed vil miste dagpengene.

Når reformen slår igennem 1. januar, vil antallet af arbejdsløse, som mister deres forsørgelsesgrundlag, eksplodere, advarer AK-Samvirket.

Alarmerende tal

Det første halve år af 2013 vil der hver måned falde yderligere 1.000 ud af dagpenge-systemet, udover de 2.400 som prognosen viser. Næmlig de arbejdsløse som fik gavn af den midlertidige forlængelse af dagpengeperioden.

”Det er alarmerende tal, som skal tages dybt alvorligt af politikerne, jobcentrene og A-kasserne. Intensiveret job-søgning og hjælp fra A-kasserne og jobcentrene vil helt sikkert kunne skaffe nogle af dem i arbejde, så de reddes på målstregen. Men der vil stadig være tusindvis af danskere, der hver måned mister deres forsørgelsesgrundlag,” siger Verner Sand Kirk, direktør i A-kassernes samvirke.

FRA ARBEJDSMARKEDET

Nej til nyt EU-direktiv

Blik- og Rørarbejderforbundet frygter både epidemier og gasulykker, hvis et forslag til et nyt EU-direktiv gennemføres. Forslaget vil nemlig tillade, at udenlandsk arbejdskraft uden kendskab til danske vandnormer og sikkerhedskrav ved gasinstallationer kan arbejde på disse områder

”I VVS-branchen vil manglende kendskab til de danske vandnormer medføre risiko for blanding af vandsystemer ved f.eks. regnvand kontra drikkevand, spildevand kontra drikkevand, vand til opvarmning kontra drikkevand osv. Alt sammen, med sygdomme og i værste tilfælde epidemier til følge,” siger Max Meyer, der er formand for Blik- og Rørarbejderforbundet.

Og han fortsætter: ”Ligesom manglende kendskab til Sik-

kerhedsstyrelsens direktiver vedrørende gasinstallationer vil medføre en ikke ubetydelig risiko for gasulykker og i værste fald tab af liv”.

Au pair er et arbejde

Danskerne er ikke i tvivl. Au pair ordningen, som den fungerer i dag, er ikke kulturel udveksling, men regulært arbejde. Det viser en ny rundspørge fra Gallup.

69 procent af befolkningen er ikke i tvivl – au pair er arbejde.

Det har fået Jacob Bang, forbundssekretær i FOA til at fremkomme med følgende: ”Au pair er ikke længere kulturel udveksling, men hovedsageligt en udnyttelse af en arbejdskraft, der kommer fra lande, hvor kvinderne ikke har råd til at sige nej til 3000 kr. om måneden plus kost og logi.”

”Tænk hvis man sagde

til pædagogmedhjælperne i børnehaverne eller rengøringspersonalet på landets kontorer – Vi anerkender, at I gør et stykke arbejde, men vi vil kun betale jer lommepenge. Det ville være utænkeligt – hvorfor er det i orden med lommepenge, blot fordi man kommer fra et andet land?”

Han mener, at det er en nedvurdering af husligt arbejde.

3F-medlemmer klar til strejke

3Ferne er klar til at gå i strejke, hvis overenskomstforhandlingerne ender med et dårligt resultat. Det viser en undersøgelse, som Analyse Danmark har lavet blandt 2.200 medlemmer for Fagbladet 3F.

”Det overrasker mig ikke, for denne gang rammer temaet for forhandlinger alle. Krav som tryghed i ansættelsen og

seniorordninger, vil berøre alle vores medlemmer,” siger Jan Villadsen, gruppeformand for 3F transportgruppen, hvor man i øjeblikket forhandler med Dansk Industri.

3Ferne kræver især en forstærket indsats mod løndumping og dernæst en fastholdelse af reallønnen eller lønstigning.

Opgør i Enhedslisten

Der lyder nu kritiske røster fra Enhedslistens hovedbestyrelse mod Johanne Schmidt-Nielsen. Det sker efter, hun ikke vil afvise, at Enhedslisten lægger stemmer til en skattereform, med lempelser i topskatten.

Hvis partiet accepterer de lempelser, vil det få et alvorligt forklaringsproblem overfor sine vælgere, lyder det fra bestyrelsesmedlem, Bjarne Thyregod.

”Det er absurd at snakke om

skattelettelser til folk, der i forvejen har en høj indtægt”, siger han til Information.

Hans synspunkt får opbakning fra Jens Otto Madsen, der er medlem af partiets hovedbestyrelse.

”Jeg kan ikke forestille mig, at Enhedslisten vil være med til at hæve bundfradraget for til gengæld at få lempelser i topskatten.”

Unge havner i grøften

Tusindvis af unge på kontanthjælp eller dagpenge bliver hængende i systemet i årevis i stedet for at komme i uddannelse. Efter en periode på halvandet år til at komme i job eller uddannelse er kun hver tiende i gang med en uddannelse. Hver fjerde er blevet selvforsørgende med et arbejde eller en praktikplads. Og hele to ud af tre unge er fortsat på dagpenge eller kontanthjælp.

Lønfremsgang er fuldt berettiget

■ Skulle der være en enkelt, der måtte være i tvivl, så er de århusianske metalarbejdere om nødvendigt klar til en konflikt, såfremt Dansk Industri tilbyder en nulløsning.

Afdelingsbestyrelsen i Metal Aarhus har på sit bestyrelsesmøde den 11. januar diskuteret de igangværende overenskomstforhandlinger.

De århusianske metalarbejdere har noteret sig, at det sædvanlige korps af økonomer, såkaldte eksperter og andre velmenende samfundsborgere allerede på nuværende tidspunkt har fastslået, at det bliver et margert overenskomstresultat, hvor lønmodtagerne dybest set skal være tilfredse med en nulløsning uden selv at have penge med på arbejde.

Set i lyset af de seneste års reallønstilbagegang – samtidig med at der har været lønfest

på direktiongangene – vil det være en aldeles urealistisk forventning til overenskomstresultatet.

Der produceres og tjenes penge igen på metalarbejdernes arbejdspladser.

Med fortsat faldende ledighed og en konkurrenceevne i den absolutte, globale top er vores forhandlere godt rustede til at sikre et overenskomstresultat, der modsvarer den markante løntilbageholdenhed, vores medlemmer har udvist i den seneste overenskomstperiode.

Metal Aarhus sender derfor hermed en varm nytårshilsen og opbakning til vores forhandlere i bestræbelserne på at få gennemført de helt berettigede forbedringer af vores overenskomst, der har været rejst krav om på generalforsamlinger over hele landet.

Afdelingsformand
Finn Andersen

Skulle der være en enkelt, der måtte være i tvivl, så er de århusianske metalarbejdere om nødvendigt klar til en konflikt, såfremt Dansk Industri tilbyder en nulløsning.

Metal Aarhus,
afdelingsbestyrelsen

Redigeret af Martin Jensen

Det viser en ny analyse fra Beskæftigelsesregion Hovedstaden og Sjælland, der har fulgt 30.000 unge på offentlig forsørgelse.

Tallene bekymrer Henning Jørgensen, professor og arbejdsmarkedsforsker ved Aalborg Universitet: "Uddannelse er vejen væk fra den faretruede del af arbejdsmarkedet. Der vil også være ufaglærte job fremover, men der stilles hele tiden højere krav til kvalifikationerne. Derfor får man det svært fremover, hvis man ikke bliver opkvalificeret," siger han til Avisen.dk

Ligestilling

Ligestilling mellem kønnene indebærer at mænd og kvinder har lige pligter, rettigheder og muligheder inden for alle væsentlige områder af livet. Ligestilling kræver blandt andet lige fordeling af

magt og indflydelse, samme muligheder for økonomisk uafhængighed, og lige vilkår i erhvervsvalg, arbejde og udviklingsmuligheder på arbejdet, lige adgang til uddannelse, samme muligheder for udvikling af personlige interesser, talenter og ambitioner, delt ansvar for hjem og børn og frihed fra kønsrelateret vold. Ligestilling mellem kvinder og mænd er en fundamental værdinorm for et demokratisk velfærdssamfund.

BUPL har opridset en række punkter de vil arbejde for.

– At forbedre ligelønslovens regler, så den sikrer ligeløn mellem grupper af kvindelige og mandlige lønmodtagere.

– At forpligte arbejdsgiverne til at foretage kønsneutrale sammenligninger af arbejde på tværs af job og køn og til aktivt at modvirke kønsmæssige skævheder i løndannelsen.

– At der ved overenskomstforhandlingerne gives særlige lønforbedringer til pædagoger og andre grupper, som er ramt af uligelønnen.

– At modvirke kønsstereotype forstillinger om drenge og piger, mænd og kvinder i daginstitutioner, skoler og uddannelse.

– At modvirke kønstypiske studie- og erhvervsvalg.

– At profilere pædagoguddannelsen, så det er lige attraktivt for mænd og kvinder i rekrutteringsforudsætninger, indhold og tilrettelæggelse.

– At udvikle karriereveje og – muligheder for pædagoger i forhold til kommunal topledelse.

– At arbejdsgivernes muligheder for at opslå stillinger på deltid begrænses.

– At gøre fuldtidsbeskæftigelse mere attraktiv for såvel ansatte som arbejdsgivere.

ØKONOMI

Af Bo Møller

Tobinskat

Indførelsen af en såkaldt 'tobinskat' er et varmt diskussionsemne.

Skatten har fået navn efter økonomen James Tobin, som i 1972 foreslog at indføre en skat på valutatransaktioner – såvel for at begrænse valutaspekulationen som for at få penge i statskassen. Senere er begrebet tobinskat blevet udvidet til også at omfatte finanstransaktioner i øvrigt – altså spekulation i bredere forstand. Igen er målet at begrænse spekulationen og at skaffe penge til det offentlige.

Noget specielt ved ideen om tobinskatten er, at den støttes ganske bredt blandt både borgerlige og venstreorienterede. Fx har EU-kommissionen sidste år stillet et konkret forslag om en fælles EU-skat på finansielle transaktioner. Efter kommissionens beregninger vil skatten indbringe 37 mia. euro årligt. Skatten skal efter forslaget udgøre 0,1 pct. af 'almindelige' finanstransaktioner og 0,01 pct. af transaktioner med såkaldte derivater. De 'almindelige' transaktioner er fx køb eller salg af aktier og obligationer. Et derivat er mere luftigt: Det er et 'afledt' finansielt produkt – deraf navnet – der ikke i sig selv har nogen værdi. Et derivat kan fx være en aftale om at købe eller sælge aktier, obligationer eller valuta på et bestemt tidspunkt ude i fremtiden. Det kan også være en aftale om at købe eller sælge en bestemt slags råvarer på et senere tidspunkt. Da derivatet ikke selv har nogen værdi, men bygger på den fremtidige værdi af nogle andre produkter, er der tale om ren spekulation, om et af kasino-økonomiens grundsten.

Attack-bevægelsen, der for nogle år siden var meget omtalt, men som nu nærmest er gået i sig selv, havde også tobinskatten på programmet. Attack lagde specielt vægt på, at indtægten ved skatten skulle gå til udviklingsbistand til fattige lande.

I Danmark har Enhedslisten meldt ud, at de støtter EU-kommissionens ide om en tobinskat – blot stiller Enhedslisten som betingelse, at 'pengene bruges til at sikre en klima- og miljømæssig bæredygtig udvikling i de fattige lande', som folketingsmedlem Per Clausen udtrykte det.

Mange andre mere eller mindre gode kræfter støtter ideen, men den møder naturligvis stor modstand fra andre. Først og fremmest er verdens børser og spekulationsforetagender arge modstandere, hvilket ikke kan undre, da det netop er deres spekulationsprofitter, der skal beskattes. Lande som Frankrig og Tyskland støtter skatten, mens England er stærk modstander – især fordi en meget stor del af verdens finansielle spekulation netop er baseret i engelske banker og andre finansielle selskaber i Londons City. Den danske regering har det noget vaklende synspunkt, at den principielt er for en tobinskat, men den ønsker den ikke indført i EU alene, men kun globalt – hvilket er en håbløs tanke.

Generelt vil vi som kommunister altid støtte en beskatning af spekulation. Al finansiell spekulation burde forbydes, men det har desværre lange udsigter. Men en beskatning vil være en mere overkommelig vej at gå på nuværende tidspunkt. Der er flere årsager til vores støtte til tobinskatten.

For det første er det principielt helt urimeligt, at køb og salg af finansielle spekulationsprodukter er skattefrie, mens køb af alle mulige andre varer og tjenester er belagt med moms og afgifter, der belaster personer med lav indkomst langt mere, end de rammer de velbærgede.

For det andet vil det være en god indtægtskilde for det offentlige.

For det tredje, men bestemt ikke mindst vigtigt, vil en skat på spekulation begrænse spekulationen. Det var som bekendt netop finansfolkenes spekulation og grådighed, der satte gang i den krise, som det meste af verden nu lider under med voksende arbejdsløshed og fattigdom, så enhver begrænsning af spekulationen må hilses med glæde.

Men hvem skal have gavn af indtægterne? Indtægterne fra en sådan skat må under ingen omstændigheder tilfalde EU. Det ville bare være med til at styrke EU-systemet og derfor på den ene side genere nogle spekulanter, men på den anden side være til glæde for andre dele af storkapitalen. Så overskuddet ved en tobinskat skal tilfalde de enkelte lande. At bruge noget af overskuddet til en højere ulandshjælp vil være en god ide, men på forhånd at øremærke pengene er ikke smart.

Fokus på EU

Nyt initiativ vil sikre det danske EU-formandskab en folkelig forankring for forandring

Af Fagbevægelsen
mod Unionen

■ – Merkel og Sarkozy har alt for længe været ene om at sætte dagsordenen i EU, og deres svar forværrer kun krisen. Vores fremtid er for vigtig til at overlade til EU toppen. Derfor vil vi forsøge at give det danske formandskab en folkelig forankring og presse på for en anden dagsorden, siger formanden for Byggefagene i København, Anders Olesen.

Demonstrationer

EU's økonomi og finansministre kan derfor se frem til at blive mødt med krav om en anden vej ud af krisen, når de til marts mødes i København.

”Forandring nu – en retfærdig fordeling af krisens regning,” hedder det nye initiativ, som forbereder demonstrationer og konferencer i det næste halve års tid, hvor Danmark står i spidsen for EU.

Initiativet består af repræsentanter fra fagbevægelsen, elev- og studentbevægelsen, miljø- og klimaorganisationer, faglige og politiske ungdomsorganisationer.

Folkeligt modspil

– Europa står midt i en alvorlig krise, som ikke bliver løst ved at fortsætte den nedskæringspolitik, som er de europæiske EU-lederes svar. I stedet er der brug for

Vores fremtid er for vigtig til at overlade til EU-toppen (Fagbevægelsen mod EU)

at kickstarte økonomien og investere i uddannelse, miljø og klimajobs, siger Anders Olesen.

Det er Byggefagenes Samvirke og LO Storkøbenhavn som har taget initiativ til at samle de mange græsrodder, som lige inden jul blev enige om, at de mange EU-møder i Danmark skal have et folkeligt modspil.

– Der er brug for en samlet løsning på de udfordringer, Europa står midt i. Selvom der er tale om et meget bredt samarbejde i det her initiativ, så er vi enige om, at regningen for krisen indtil nu er blevet sendt det forkerte sted hen, siger Anders Olesen.

Mobiliserer

– Vi kan ikke acceptere, at arbejdsløsheden stiger over

hele Europa, og at millioner af borgere får fjernet deres livsgrundlag samtidig med, at klimakrisen og den økonomiske krise bliver stadig mere alvorlig, siger han.

Gruppen er foreløbig blevet enige om, at der som minimum arrangeres en konference den 28. marts fulgt op af en landsdækkende demonstration den 29. marts – dagen før EU's økonomi- og finansministre mødes i København.

Men arrangørerne lægger op til, at der sættes gang i mange flere aktiviteter.

– Det er nu, de organisationer, som allerede er tilsluttet, skal i gang med mobiliseringen og den konkrete planlægning af aktiviteterne. Hvad angår mobiliseringen i fagbevægelsen, så mangler vi bare en officiel tilbagemelding

og et grønt lys fra LO, som har siddet med i den forberedende arbejdsgruppe, siger Anders Olesen.

Konference om Euro traktat

Fagbevægelsen mod Unionen har allerede planlagt en konference d. 6. februar om den Finansunion, som eurolandene aftalte i december. Finansunionen bliver det absolutte hovedspørgsmål under det danske formandskab, og spørgsmålet om Danmark skal tilslutte sig – selv om vi ikke er euroland – kommer til at præge den hjemlige dagsorden.

Hidtil har konsekvenserne af den nye union for de faglige og demokratiske rettigheder ikke fyldt meget i debatten, mener man hos

Fagbevægelsen mod Unionen.

– Det forsøger vi at råde bod på med konferencen. Vi vil gerne åbne debatten om fordele og ulemper ved EU's finanspolitiske styring, siger Ole Jensen, FMU's arbejdsudvalg.

– FMU ser den aftale, som blev indgået på EU-topmødet i begyndelsen af december sidste år, som den foreløbige kulmination på udviklingen frem mod en sammentømret finanspolitisk union.

– I realiteten betyder det, at Danmark har yderst begrænset råderum til at føre en selvstændig økonomisk politik. Som i andre europæiske lande er det lønmodtagerne, der kommer til at betale prisen for de løsningsforslag, politikere bringer på banen, siger Ole Jensen.

■ Konferencen foregår i Landstingssalen på Christiansborg og der er foreløbigt tilsagn fra en række faglige debattører og oplægsholdere til konferencen:

LO sekretær Marie-Louise Knuppert, Asbjørn Wahl, Alliansen for Velferdsstaten i Oslo. Bente Sorgenfrey, formand FTF. Dennis Kristensen, formand for FOA. Simon Tøgern, sektorformand for HK Privat. Henrik Bay-Clausen, formand for 3F Kastrup.

Desuden deltager der også politikere fra Folketinget og EU-parlamentet.

Hellere S-tog end korstog

■ De danske feltpræster hygger sig i Afghanistan. Hedenske hilsner og middelalderlig symbolik bliver krydret med lidt raslen med skarpe våben. Så det er sjovt at være præstemand langt fra den kedsommelige danske folkekirke, hvor der ikke er meget action.

Nogle danske biskopper har taget afstand fra de skatteyderbetalte præsters udskjelser i det fjerne Afghanistan, mens det danske militær stadig er meget glade for ordningen. Og ingen taler om, at feltpræsterne burde udskif-

tes med krisepsykologer.

Så vidt vides, er det kun såkaldt kristne præster, der udsendes for at opildne de danske soldater til krig, drab og lemlæstelse. Der er vist ingen muslimske imamer eller buddhistiske guruer, hinduistiske bramener eller tibetanske lamaer, der deltager på dansk side i Afghanistan-krigen, som allerede har kostet de danske skatteydere 13 milliarder kr. Men det hænger jo nok sammen med, at krigen i Afghanistan lige som krigen i Irak blev indledt af og styret

af George Bush, den tidligere amerikanske præsident, der bl.a. blev kendt for, at han altid spurgte Gud om råd, inden han indledte en ny krig.

Som kommunister skal vi ikke tage stilling til den ene eller den anden mere eller mindre tossede religion – religion er en privatsag, som vi ikke blander os i. Men når det gælder skatteydernes penge, vil vi stærkt foretrække, at bevillingerne til de kristne korsfarere i form af militærglade præster og lige så militærglade unge mænd i øvrigt

bliver sløjftet. Investeringer i fx S-tog er væsentligt bedre end investeringer i korstog! *bo.*

Der signes, velsignes og ønskes sejrrig kamp mod Taleban i den afghanske ørken. På knæ, stående eller med hænderne i lommen. (foto: YouTube)

Arabisk venstrefløj mobiliserer

Under parolen "En arabisk national modstandsfront i konfrontation med imperialismen og for en radikal demokratisk forandring" afholdt Det Tredje Arabiske Venstre Forum (AVF) møde i Beirut i dagene 13.–15. januar 2012 med deltagelse af 22 partier fra 11 lande.

■ AVF blev afholdt på baggrund af den forøgede mobilisering internationalt mod kapitalismen, sammen med den arabiske revolutionære opvågning for at opnå fred og demokrati. Deltagerne diskuterede politiske, socio-økonomiske og medie emner og konkluderede følgende:

1. AVF hylder de arabiske revolutioners og opstandes martyrer og alle fængslede i arabiske og vestlige fængsler, især de palæstinensiske og arabiske fanger i zionistiske fængsler, med kammerat Ahmed Saadat, PFLPs Generalsekretær, i spidsen. AVF vedtog at organisere en international kampagne for deres løsladelse.

2. AVF erindrer om at de slogans de arabiske masser har taget op, har været temaet for en lang kamp for venstrekræfterne. Det gælder først og fremmest kampen for en styrkelse af demokratiet i alle dets dimensioner, herunder friheden til at danne politiske partier og udøve politiske aktiviteter, friheden til at danne og mobilisere fagforeninger samt tanke-, tro- og talefrihed. Begivenhederne i den arabiske verden er et resultat af en historisk proces, hvor Venstrefløjen fortsat må kæmpe for at forbinde kampen mod imperialismen og kampen for radikale, demokratiske forandringer for at opnå en national demokratisk revolution med en socialistisk målsætning.

3. AVF understreger betydningen af at konfrontere det imperialistiske såkaldte "Nye Mellemøsten", som forsøger at genoprette den imperialistiske dominans over vor region. Det sker gennem reorganiseringen af tidligere projekter, som støtter sig på de politiske islam kræfter (som bliver støttet af Tyrkiet, Saudi-Arabien og Qatar) for yderligere at opdele den arabiske verden i

små stater på basis af etniske, religiøse og sekteriske skillelinjer. Dette skal så kunne retfærdiggøre likvideringen af den palæstinensiske sag og dannelsen af en ren jødisk stat i Palæstina.

AVF udtrykker også sin afvisning af den fortsatte intensive militarisering af hele den arabiske region gennem forøgede våbenhandler og hamstring af våben. AVF opfordrer til kamp for at fjerne de amerikanske og NATOs militærbaser fra hele den arabiske region.

4. AVF bekræfter den palæstinensiske sags førsterang og dens fremtrædende stilling i den arabisk-israelske kamp og den arabiske antiimperialistiske kamp. Dette indbefatter retten til selvbestemmelse, retten til tilbagevenden, retten til at danne en fuldstændig suveræn uafhængig stat med Jerusalem som hovedstad. En palæstinensisk og arabisk modstandsbevægelse må anvende alle former for modstand for at befri det besatte Palæstina.

5. AVF mener at venstrebevægelsens rolle med at konfrontere imperialismen, konfrontere reaktionære repressive regimer, og med at radikalisere de arabiske revolutioner, kun kan opnås gennem forøget og effektiv koordinering mellem alle dets dele, for at skabe en national demokratisk front på nationalt niveau i hvert enkelt arabisk land og på regionsniveau for alle de arabiske lande. En sådan front må støtte sig til et program for forandring, der vil virke som fundament for dannelsen af en ny type af arabisk befrielsesbevægelse.

6. AVF anerkender betydningen af medier og reklamer. Med hensyn til dette, understreger AVF vigtigheden af at udvikle de eksisterende værktøjer, som venstrefløjen har til rådighed, og udviklingen

Arabisk kvinde i demonstration

af nye fælles værktøjer, som kan hjælpe med at udbrede venstrefløjens programmer til de arabiske folk, og dermed hjælpe med til at afsløre de ideologiske misinformationskampagner, som de borgerlige medier udsender.

7. AVF støtter arbejdet i den komite, der arbejder på at opsende Alyassariyas venstreorienterede satellitkanal, og ser det som en vigtig landvinning og et grundlæggende værktøj blandt de almindelige arabiske medieværktøjer, som sigter på at distribuere AVFs politiske program.

8. AVF understreger vigtigheden af følgende socio-økonomiske hovedemner:

a. At stoppe afhængigheden af det globale kapitalistiske regime, og anerkendelse af at dette er grunden til de fleste af de økonomiske kriser, vore lande står overfor, og afbryde alle valutaforbindelser med de kapitalistiske lande.

b. Kampen for en national demokratisk revolution og kampen for at opnå et program med omfattende udvikling som det eneste alternativ til afhængighed, og som middel til en socio-økonomisk udvikling og til omfordeling af indtægter og rigdomme.

c. At afsløre kampens klassenatur gennem et program, som kan mobilisere arbejdere,

Giv Egypten tilbage til folket!

ansatte og bønder på følgende punkter:

– Udvikling og ændring af den offentlige sektor og afvisning af alle former for privatisering.

– Reformulering af ansættelsespolitikken og omfordelingsaspektet i den offentlige politik, især inden for skattepolitikken og den sociale offentlige udgiftspolitik.

– At støtte igangsættelse af produktive sektorer, forhøjelse af lønninger og sociale ydelser sammen med skabelse af jobmuligheder, der kan modsvare udbuddet af arbejdskraft – især udbuddet af unge ny ankomne på arbejdsmarkedet.

– At kæmpe for almen gratis offentlig uddannelse på alle niveauer.

– Opbygning af sociale beskyttelsesnetværk, herunder

pensioner, arbejdsløshedsunderstøttelse og sundhedsservice, og indsats til bekæmpelse af fattigdom og korrupsion i de sociale udviklingsstrategier.

– At udvikle landbrugsprogrammer for at sikre fødevareresikkerhed, og for at udvikle landbrugsområderne og reducere flytningen fra land til by. Udviklingen af miljøbeskyttelsespolitikker og stop for kommercielle projekter, som søger at maksimere profitten på miljøets bekostning.

– At forbedre de produktive sektorer konkurrenceevne, forbedre forbindelserne mellem disse sektorer og integrationen med andre arabiske økonomier.

– At forbedre integrationen mellem den teknologiske og kommunikationsmæssige revolution indenfor de nationale økonomier og de sociale ydelser indenfor hvert arabisk lande.

9. AVF værdsætter i høj grad kvindernes kamp i de arabiske revolutioner og understreger, at kampen for kvindfrigørelse udgør en uadskillelig del af dens program. Herudover understreger AVF vigtigheden af kampen for at fjerne alle slags diskriminering af kvinder. AVF fordømmer forsøget på at frarøve kvinderne de fremskridt, de havde opnået som resultat af årelang kamp for frihed og lighed.

10. AVF hilser ungdommens deltagelse i de arabiske revolutioner og understreger vigtigheden af den hovedbeslutning, der blev udarbejdet i den første Arabiske Venstreorienterede Ungdomsforum, i september 2011.

11. Deltagerne besluttede at afholde regelmæssige møder og at være åbne overfor andre arabiske venstrekræfter, der ville tilslutte sig Forum. Sådanne ansøgninger vil blive behandlet på næste AVF-møde.

Hvem truer hvem i Mellemøsten?

Kortet her fortæller hele historien. Hver stjerne repræsenterer en amerikansk militærbase.

Af Bruce K. Gagnon
Coordinator
Global Network Against
Weapons & Nuclear Power in
Space

■ Det blå område inde i midten er Iran. Iran har ingen baser uden for sine egne grænser. Lige nord for Iran ligger Georgien, som i alt væsentligt er blevet en base for USA og NATO. Tyrkiet er medlem af NATO. Iran er sat skakmat. Nord for Georgien ligger Rusland. Behøver nogen at undre sig over, at Rusland er så opskræmt ved udsigten til et angreb på Iran?

Tænk hvis vi så et kort over USA med russiske eller kinesiske baser fordelt i hele Canada og Mexico og russiske eller kinesiske krigsskibe langs Atlanterhavs- og Stillehavskysten. USAs befolkning ville gå helt amok. Men når vi selv gør det mod andre, er der ingen, der så meget som blinker.

Efter sin fiasko med det førerløse spionfly over Iran i begyndelsen af december 2011 har USA haft travlt med at retfærdiggøre disse overflyvninger. Associated Press citerede den 10. december Stephen Hadley, tidligere national sikkerhedsrådgiver under George W. Bush, for en udtalelse om, at de igangværende hemmelige operationer er "meget større, end folk gør sig begreb om. Men USA er nødt til at bruge alle de midler, der er til rådighed." Hadley sagde, at hvis Iran fortsat trods FN's resolutioner og ikke skruer ned for sine atomare ambitioner, kan den foreløbigt stille konflikt

Vi bragte ovenstående billede som illustration til en anden artikel i sidste nr. af KOMMUNIST. Her er den artikel, der beskriver baggrunden for den farlige udvikling i mellemøsten.

"kun blive værre."

I Hadleys udtalelse om, at "USA er nødt til at bruge alle de midler, der er til rådighed," er der en klang af overhængende fare og desperation. Men når man kigger på kortet, hvor ligger den fare så egentlig? Iran udgør faktisk ikke en fare for nogen. Den virkelige fare består i, at fingrene i USA/NATO/Israel klør efter at skyde en krig i gang og når som helst kan indlede et angreb.

Lad os se lidt på Mr. Hadley selv. Ubemærket af den brede offentlighed har han haft en stiltfærdig karriere i skyggen af Brent Scowcroft og Condoleezza Rice. Efter en dom for bedrageri som erhvervsadvokat blev han rådgiver for verdens største våbenproducent, Lockheed Martin. Han var rådgiver for George W. Bush, da denne stillede op til præsidentvalget, han var med til at forfatte USAs nye aggressive atomdoktrin og med til at oprette Departemen-

tet for Indenrigssikkerhed; han havde overopsyn med optagelse af nye medlemmer i NATO, og han var behjælpelig med at sælge invasionen i Irak. Bundloyalt skærmede han Bush senior mod Irangate-skandalen og dækkede over Bush juniors løgne om Irak-krigen. For det blev han belønnet med udnævnelsen til national sikkerhedsrådgiver for George W. Bush.

I begyndelsen af 1980'erne begik Mr. Steven Hadley forsikringssvindel for næsten 1,1 mio. dollar (over 6 mio. kr.). Han blev afsløret, fundet skyldig ved en domstol i Iowa og dømt til at betale pengene tilbage. For at umuliggøre en sporing af forbrydelsen til ham selv, ændrede han sit navn til Stephen John Hadley.

Da Ronald Reagan overtog Det Hvide Hus, blev Mr. Hadley siddende i den private sektor. I 1986 kom Irangate-skandalen imidlertid frem. Præsident Reagan nedsatte en kommission af tre vise

mænd til at "efterforske" sagen. Kommissionen bestod af senator John Tower fra Texas, Edmund Muskie og Brent Scowcroft, som bad Stephen J. Hadley bistå sig. Til trods for bevismaterialet frifandt kommissionen præsident Reagan og vicepræsident Bush for skyld. Den nåede frem til, at finansieringen af contra'erne i Nicaragua gennem narkotikasmugling og ulovligt våbensalg var et hemmeligt initiativ, taget af lidt for nidkære medlemmer af Det Nationale Sikkerhedsråd og sat i værk uden deres foresattes vidende. Der rullede ingen store hoveder.

Som advokat for Lockheed Martin arbejdede Hadley sammen med firmaets direktører, heriblandt Lyne Cheney (hustru til Dick). Han fik et nært forhold til Bruce P. Jackson, vicedirektøren for det firma, der havde til opgave at skabe nye markeder. I fællesskab tog de initiativ til De Forenede Staters Komité til Udvidelse af Nato [senere "U.S. Committee On NATO"] og optog Richard Perle og Paul Wolfowitz i den. Komitéen fik gennemført, at Den Tjekkiske Republik, Ungarn og Polen blev optaget i NATO i 1999, og så Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Rumænien, Slovakiet og Slovenien. Hver gang blev lederne af de ny medlemsstater kraftigt opfordret til at bringe deres landes hære op på NATO-niveau med henblik på den fælles operationsevne – eller med andre ord til at købe nyt militært isenkram hos Lockheed Martin.

Karl Grossman, som er bestyrelsesmedlem i Glo-

bal Network, kunne for ti år siden oplyse, at Hadley også havde været Donald Rumsfeld behjælpelig med at skrive den rapport, hvori han forlangte amerikansk kontrol med og overherredømme i rummet. "Rummet bliver vigtigt. Det har en stor fremtid inden for militæret," sagde Hadley i 2001 i en tale ved en kongres for USAs flyvevåben, hvor han var blevet præsenteret som "rådgiver for guvernør George W. Bush". Hadley sagde, at det havde "bekymret Bush, at Clinton-administrationen tilsyneladende ikke var virkelig engageret i at opbygge et missilforsvar." I 1998 underkendte Rumsfelds kommission det resultat, USAs efterretningstjenester var nået til i 1995: at USA ikke befandt sig i nogen overhængende fare fra ballistiske missiler, som nye stater havde anskaffet. Rumsfelds kommission erklærede nu, at "slyngelstater" udgjorde en sådan trussel. Og hvad var svaret? Missilforsvar.

Det er tydeligt, at Hadley har deltaget i dette spil i meget lang tid. Hans forbindelser til Lockheed Martin og endda Bush-administrationen er forlængst glemt. Når han nu bliver citeret i en aktuel nyhedshistorie, er det derfor kun få, der kan se det ironiske i, at han forsvarer CIAs overflyvninger af Iran med ubemandede spiondroner. Men det er sundt at bruge et øjeblik på at huske, hvad manden virkelig har sagt og gjort tidligere. Ellers risikerer vi at gentage den rædsel og det blodbad, som USAs på løgn og latin baserede invasioner i Afghanistan og Irak medførte.

Israel vedtager udemokratisk lovforslag

Anden- og tredjebehandlingen af et lovforslag, der skal afskrække løsarbejdere i udlandet fra at rejse ind i Israel, fortsatte i Knesset til sent mandag aften (16/1)

■ Ifølge lovforslaget vil udenlandske løsarbejdere og asylansøgere risikere at blive sat i fængsel uden rettergang eller blive udvist, hvis de bliver grebet i at opholde sig i Israel i længere tidsrum. Derudover

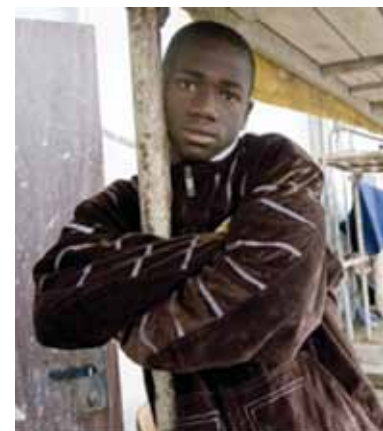
vil enhver, der hjælper løsarbejdere eller giver dem husly, kunne idømmes en fængselsstraf på mellem 5 og 15 år.

Modstandere af lovforslaget kalder det udemokratisk og grundlovsstridigt og siger,

at det strider imod Israels internationale forpligtelser og mod menneskerettighederne.

Lovforslaget er et supplement til 1954-loven om forebyggelse af infiltration, der som del af en nødlovgivning

blev vedtaget for at forhindre arabisk-palæstinensiske flygtninge i at rejse ind i Israel igen. Den nye lov er udvidet til også at omfatte udenlandske løsarbejdere og asylansøgere, der rejser ind i Israel, selv om

Det officielle Danmark blev presset til at ændre Vietnampolitik

Folkelig aktivitet førte til dansk anerkendelse af den Demokratiske Republik Vietnam næsten 3¹/₂ år før det vietnamesiske folks befrielse fra USAs besættelse

Af Gunnar Kanstrup

■ Det er nok de færreste danskere, der i dag husker eller ved, at NATO-landet Danmark oprettede diplomatiske forbindelser med den Demokratiske Republik Vietnam (DRV) på et tidspunkt, hvor NATOs stærkeste og altdominerende stormagt, USA, førte en bestials krig mod DRV og det vietnamesiske folk i det hele taget. Det skete næsten 3¹/₂ år før USA den 1. maj 1975 måtte forlade Vietnam som krigens taber.

Ingen af datidens aktivister vil glemme den jubel, der rejste sig i Fælledparken, da DKPs formand Knud Jespersen meddelte nyheden fra talerstolen.

Ved folketingsvalget den 21. september 1971 tabte VKR efter 3¹/₂ år regeringsmagten, og Socialdemokratiet dannede en mindretalsregering med Jens Otto Krag som statsminister og K.B. Andersen som udenrigsminister.

Blot to måneder efter valget meddelte K.B. Andersen den 25. november, at Danmark sammen med Norge havde oprettet diplomatiske forbindelser med den Demokratiske Republik Vietnam. Dermed blev Danmark et af

de første NATO-lande, der gik imod USAs krig mod det vietnamesiske folk.

Sverige havde to år tidligere – i 1969 – efter at Olof Palme var blevet statsminister, som det første vesteuropæiske land, anerkendt DRV.

Folkeligt pres

Den danske anerkendelse af DRV skete efter, at skiftende regeringer var blevet udsat for et stadigt voksende politisk pres fra den Vietnambevægelse, der siden midten af 1960'erne havde organiseret den danske del af den verdensomspændende folkelige solidaritet med det vietnamesiske folks heltmodige kamp mod den amerikanske imperialisme. En væsentlig del af æren for dette politiske pres havde Vietnam 69, der blev dannet efter en strid i Vietnambevægelsen om, hvordan solidariteten med det vietnamesiske folk bedst kunne udvikles i Danmark.

Mens De Danske Vietnamkomiteer koncentrerede en stor del af deres aktiviteter om at skabe en bred folkelig antiimperialistisk bevægelse, koncentrerede Vietnam 69 sin aktivitet om at skabe en bred politisk solidaritet med Vietnam og en politisk fordøm-

melse af USA's krig mod det vietnamesiske folk.

Det lykkedes for Vietnam 69 at skabe en tæt kontakt til Socialdemokratiet og store dele af fagbevægelsen, herunder LO. Dette førte blandt andet til at SIDs daværende formand og senere statsminister, Anker Jørgensen, blev en aktiv og initiativrig formand for Vietnam 69. Den danske anerkendelse af DRV var derfor også en vigtig sejr for Vietnam 69.

Medvirkende til at den socialdemokratiske regering valgte at anerkende DRV, var dog også, at det efterhånden stod mere og mere klart, at USA ikke kunne vinde krigen, ligesom det stadigt voksende antal ubehagelige afsløringer af USAs metoder i Vietnam, også bidrog til at ændre det officielle Danmarks opfattelse af Vietnamkrigen.

PRG-kontor

Det hører med til dette lille historiske glimt, at et af Vietnam 69's første mål var at få oprettet en diplomatisk repræsentation for den sydvietnamesiske befrielsesfront – FNL – i København. Dette mål blev opnået, da den Provisoriske Revolutionsregering – PRG – blev dannet i august 1969.

Den provisoriske regering havde behov for en repræsentation i København for at øge informationen om den aktuelle situation i de befriede områder i Sydvietnam. Det var derfor et første skridt på vejen til dansk anerkendelse af Vietnam, da PRG 1. juli 1970 kunne åbne et informationskontor på Amalievej i København. Bag oprettelsen og driften af kontoret stod Vietnam 69, De Danske Vietnamkomiteer og Socialdemokratiet.

Ikke mindst den socialdemokratiske medvirken var interessant. Indtil da havde Socialdemokratiet ubetinget bakket op om USAs Vietnampolitik. Ikke mindre interessant var det, da det senere blev afsløret, at PET, Politiets Efterretningstjeneste havde sørget for at placere hemmeligt aflytningsudstyr i alle rum, da kontoret blev indrettet!

Positivt var det også, at uenigheden mellem de to danske Vietnambevægelser ikke hindrede en fælles indsats for at øge det vietnamesiske folks muligheder for at informere om baggrunden for PRGs og FN's kamp for et Vietnam befriet fra imperialistiske magters undertrykkelse.

Demonstration ved USA's ambassade i 1969.

Berigtigelse

I sidste nummer af KOMMUNIST bragte vi på side 15 under overskriften 'Til-lykke med sejren' en artikel om, at det var fyrre år siden Danmark oprettede diplomatisk forbindelse med Vietnam.

Det var rigtigt nok, men det var ikke rigtigt, at det skete samtidig med, at Vietnam vandt krigen. Det skete først i 1975.

Tak til Gunnar Kanstrup for opfriskning af kendsgerningerne.

En afri- kansk flygtning i Tel-Aviv (foto Activestills)

de ikke udgør en trussel mod Israels sikkerhed. I henhold til lovforslaget vil udenlandske løsarbejdere, der allerede befinder sig i Israel, kunne sættes i fængsel for selv den mindste lovovertrædelse, f.eks. grafitisprøjtning eller cykeltyveri, – forseelser, der tidligere ikke ville have ført til, at de blev tilbageholdt. Der vil kunne blive tale om tilbageholdelse i fra 3 år til livstid. "Det er i høj grad lovstridigt, for i Israel tillader

loven ikke at tilbageholde en person i årevis uden at stille ham for retten og bevise hans skyld i en retssag," sagde Knessets juridiske rådgiver Eyal Yinon til Grundlovskomiteén i sidste måned.

"Hvis loven skal følge de minimale forfatningsmæssige standarder, kan løsladelse af en udenlandsk løsarbejder ikke overlades til den ansvarlige embedsmænds forgodtbefindende. Det skal fremgå klart, at

efter tre år vil den pågældende blive løsladt," sagde Yinon.

Medlem af Knesset for partiet Hadash, Dov Khenin, som er en af de mest stålsatte modstandere af lovforslaget, sagde: "Lovforslaget er farligt, umoralsk, forfatningsstridigt og i strid med loven om menneskets værdighed og frihed. Det er stik imod Israels internationale forpligtelser, og Knesset bør forkaste det uden videre."

De, der bistår løsarbejdere og giver dem husly, vil blive nødt til at bevise, at de ikke var klar over, at de dermed hjalp personer, som i henhold til lovforslaget er ulovligt indvandrede løsarbejdere – til forskel fra den traditionelle retstilstand, hvor det påhviler staten at bevise, at den bistandsydende var på det rene med den udenlandske løsarbejders identitet.

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Venuspassage

Normalt ses planeterne som klare stjerner om natten, men ved sjældne lejligheder kan de to inderste planeter – Merkur og Venus – opleves som silhuetter, mens de passerer ind foran Solen. Med ca. 120 års mellemrum laver Venus to passager med 8 års interval, mens Merkurpassager er mere hyppige, (ca. 13 pr. århundrede). Onsdag den 6. juni er en af disse eksklusive venuspassager synlige fra Danmark.

Som en smuk optakt til venuspassagen, vil Venus hele foråret være synlig på vesthimlen i timerne efter solnedgang. I midten af marts vil Jupiter gøre Venus selskab, og de to klare planeter vil i dagene omkring den 15. marts passere tæt forbi hinanden.

Månens indre studeres

Ved årsskiftet blev to sonder bragt i omløb om månen i en højde af ca. 55 km. Deres opgave bliver at indsamle målinger, der vil gøre det muligt at lære mere om Månens indre opbygning.

Men denne viden er også vigtig for at få en større indsigt i, hvordan Jorden og de andre stenplaneter er blevet dannet og har udviklet sig.

I praksis vil de to sonder der flyver lige efter hinanden, foretage nogle meget nøjagtige målinger af Månens tyngdefelt, og dermed kan vi få ny viden om Månens indre opbygning.

Store-stormmåned

Statistisk set er der flest storme i januar. Men de kraftige storme findes faktisk i hele vinterperioden fra oktober til marts.

Vinterstorme adskiller sig i princippet ikke fra efterårsstorme. Alle stormene skyldes, at der i efteråret og vinteren bliver meget koldere omkring Nordpolen. Den ekstra kulde betyder, at der opstår en stor temperaturforskel mellem Nordpolen og Nordeuropa. Jo større temperaturforskellen er, jo kraftigere bliver stormene. Stormene kommer derfor typisk i de vintre, der er milde i Danmark.

I januar er der meget lidt sollys på Nordpolen – mens der er meget sol ved ækvator. Dette meteorologiske fænomen afgiver en masse bevægelsesenergi – altså en storm.

Der er altid plads til dessert

Efter et stort, godt måltid med flæskkesteg og hele svineriet, er maven fyldt op som en nypumpe fodbold. Men når desserten kommer på bordet, er der mirakuløst nok også plads til den.

Sukkeret i de søde sager stimulerer en refleks, som udvider mavesækken. Man narrer altså den normale mæthedsfornemmelse, hvis man spiser dessert efter, at man egentlig føler sig mæt. Mavesækken er en fleksibel størrelse. Når du indtager et godt måltid, slapper væggene i den øvre del af mavesækken af, så der bliver plads til den ekstra mad. Glukose, altså sukker, stimulerer afslapningsrefleksen.

Hvor behageligt det bliver at narre maven med sukker, for blot at prope den til smertegrænsen med dessert, er derimod en anden sag. Den optimale udnyttelse af dessert handler om mådehold.

Livet i undergrunden

Størstedelen af alle mikroorganismer findes dybt nede i undergrunden. Deres livsbetingelser bryder med vores forestillinger om grænserne for liv.

Over 90 procent af alle mikroorganismer lever dybt nede i undergrunden, og de udgør mellem en tiendedel og en tredjedel af al biomasse på jorden.

Over millioner af år bevæger havbundsskorpen sig ud mod kontinentrandene, og undervejs sker der en aflejring af mineraler og rester af dyr og planter.

Der er fundet mikrobielt liv nede i havbundslag, der blev aflejret for 100 millioner år siden. Energi er en forudsætning for alt liv. Vi lever i en verden, hvor sollyset leverer energien, som planterne udnytter til fotosyntese og dermed danner organisk stof, der igen er grundlaget for dyr og mikroorganismer i fødekæder og stofkredsløb.

Hurtigt gennem uddannelsen

Uddannelsesminister Morten Østergaard er godt tilfreds med at de studerende kommer hurtigere gennem deres studier

Af Martin Jensen

■ Af de, der fuldførte en lang videregående uddannelse i 2010, manglede 39 procent klip, før de afsluttede deres uddannelse. Det er færre end i 2009, hvor 42 procent manglede klip og betydeligt færre end i 2006, hvor 49 procent manglede klip.

Tilfreds med fremgangen

Statistikkerne viser også, at væsentligt flere kom i uddannelse i 2010. I ungdomsuddannelser og folkeskoleuddannelser steg antallet af SU-modtagere med 11 procent fra 2009 til 2010. I de videregående uddannelser steg antallet med syv procent.

Uddannelsesminister Morten Østergaard er tilfreds med fremgangen.

”Det er rigtig positive tal, der vidner om, at de unge har taget budskabet om, at de skal hurtigere gennem uddannelserne, til sig. For regeringen er det afgørende, at vi forstærker den udvikling, og her vil vi både se på, om SU-systemet kan indrettes mere hensigtsmæssigt, men også rydde op i blindgyder, unødvendig supplerende og frafald for at sikre,

at de studerende ikke unødigt forsinkes.”

Studerende ikke begejstrede

De studerende er ikke nær så begejstrede over tallene, og er ikke enige med ministeren i, at drejer sig om at få de studerende hurtigere gennem systemet.

Magnus Pedersen, der er formand for Danske Studerendes Fællesråd, påpeger at man glemmer et aspekt af det hele. ”Problemet er nemlig ikke, at vi bruger tid på studierne, men snarere at vi ikke lærer nok, mens vi er der. Og det betyder, at alt for mange falder fra undervejs. Og alle dem der falder fra, det er de gymnasielærere og ingeniører, vi vil mangle fremover.

En ting er, at vi lærer mindre. Noget andet er, at nogle falder helt fra, hvis man presser os hurtigere igennem. Og frafald er i forvejen et enormt problem. Det er et tydeligt tegn på, at der er problemer, når ca. hver tredje, der starter på en uddannelse, ikke gennemfører den. Det er der, man bør sætte ind. Og først og fremmest må man sikre sig, at vi har timer og vejledning nok. Så vil også flere gennemføre.”

Morten Østergaard

Foto: Folketinget

Mange problemer

Der mangler plads på uddannelsesstederne, så de fysiske rammer for en effektiv uddannelse er ikke til stede. Der mangler kvalificerede lærerkræfter. Undervisningsmateriet er for ringe, og stadig må de studerende betale for kopier af skrifter til brug i undervisningen.

Dertil kommer at mange studerende ikke har tilfredsstillende økonomiske og bolig-mæssige forhold.

Så i stedet for at ministeren synker hen i selvtilfredshed, bør han kulegrave hele området og lytte til, hvad de studerende selv påpeger.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Kommunistisk valgsejr i Rusland

Beviselig valgsvindel sikrede Putins parti, men det var kommunisterne der vandt

Af Israel Shamir. Født i Sovjetunionen, udvandret til Israel 1969. Arbejder som journalist og forfatter. Sammenfattet af Peter Cohen.

■ Trods valgsvindel øgede Ruslands Kommunistiske Parti (CPRF) og dets udbryderparti SR deres valgresultat betydeligt, og dermed kan de kaldes for valgets "sande" vindere.

Det regerende parti, Forenet Rusland, kan dog fortsætte, trods stor nedgang. Dette parti er et løst sammensat parti, bestående af magtsøgende individer, og som parti vil det på længere sigt falde sammen. De prokapitalistiske og højreorienterede partier blev decimeret af vælgerne. Ny-liberalisternes parti, Rettens sag, som er for dem der dyrker markedsmandtraet, røg ned på mindre end 1% og det liberale vest-venlige "Æbleparti" røg også ned under spærregrensen.

Sejr forudset

Mange russiske iagttagere mener, at hvis der ikke havde været svindlet med valgresultatet, havde valgresultatet faktisk været sådan, at kommunisterne havde 50% af stemmerne. Russerne så alvorligt på situationen og stemte kommunistisk, sådan som den kendte journalist og chefredaktør V. T. Tjetjakov havde spået nogle måneder tidligere under en forelæsning for en ekspertgruppe i Wash-

ington DC. Han sagde der, at i et nogenlunde demokratisk valg vil kommunisterne sejre og liberalisterne tabe. Han fik ret, og folk føler sig bedraget.

Rusland i dag

Der er mange problemer i Rusland. Siden overgangen til kapitalisme har landet mistet 20 millioner menneskeliv. Flere byer er tomte for folk, og en stor forskerflugt har betydet, at de bedste hjerner har forladt landet og er taget til udlandet. Kapitalflugten har ligeledes udmagret landet, afpresning og korruptionsbidrag er generelt, infrastrukturen er nedslidt og afindustrieringen har undermineret arbejderklassen. Landbrugsjord er konfiskeret af spekulanter, hæren er demoraliseret, våbnene gammeldags og uddannelsen er meget dårlig.

De rige er alt for rige og 1% af den russiske befolkning ejer størstedelen af landets velstand på bekostning af befolkningen. Endnu værre er, at store virksomheder er integrerede med regeringen. Oligarker og regeringsembedsmænd indgiver sig og lever adskilt fra resten af befolkningen. Vesten betragter Putin som en fjendtlig politisk leder. Det russiske folk derimod, mener at han er alt for imødekommende overfor Vesten.

Valgsvindel

Uafhængige valgobservatører rapporterede efter valget

om flere uregelmæssigheder i Moskva. Formodentlig har det været endnu værre ude i landet. Der rapporteres om at aktivister fra det regerende parti placerede mange falske stemmesedler og manipulerede dem. Den uafhængige organisation Golos kontrollerede et antal valgsteder, og rapporterede at der ingen valgfusk havde fundet sted, og at kommunisterne havde vundet stort.

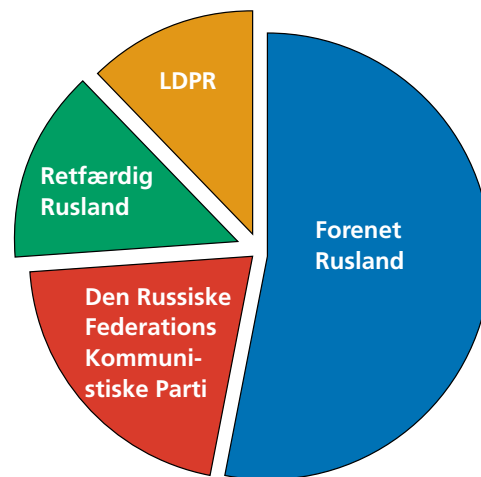
På Internettet verserer massevis af påstande om massive valgmanipulationer efter valget, men det er svært at uddrage et endeligt og korrekt resultat ud fra Moskvas stemmer. Dog er det russiske folk overbevist om at valgresultatet er forfalsket, samtidig med at de er trætte af de nuværende magthavere.

Hvor går Putin hen?

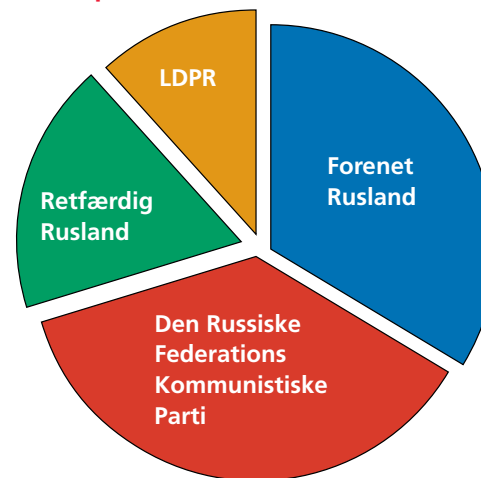
Højrefløjen i Rusland vil utvivlsomt modsætte sig Putins politik. Kommunisterne derimod er indstillet på at indgå i et samarbejde med ham. Spørgsmålet er nu, om Putin er indstillet på at ændre retning og blive en Putin-2, en kommunistvenlig præsident som vil genoprette Sovjetunionen og bryde oligarkernes magt?

Han kan sagtens anvende lidt af den kommunistiske retorik og udnytte deres støtte. At dømme efter hans seneste udtalelser på Valdai-forummet, kommer han nok til at dreje Rusland til venstre.

Det officielle resultat

Den almene opfattelse

Valget i Rusland december 2011

Valgresultat	FR	CPRF	RR	LDPR
Officielt resultat	49%	19%	13%	11%
Den almene opfattelse	32%	35%	17%	11%

FR: Forenet Rusland (Regerende parti)
 CPRF: Den Russiske Federations Kommunistiske Parti
 RR: Retfærdigt Rusland (Venstrefløjsparti)
 LDPR: Liberaldemokraterne (Højrefløjsparti)

Den dyre medicin

Af Lilli Rodeck

■ Apotekere fortæller nu, at flere og flere efterlader deres medicin på apoteket, fordi de ikke har råd til at købe den, når de hører prisen. Det er især mennesker på overførselsindkomst, som ofte må vælge nødvendig behandling fra, og det er tit meget vigtig medicin, som vælges fra grundet prisen. Det er en udvikling, som langsomt men sikkert betyder, at samfun-

dets svageste og fattigste ikke mere har råd til en behandling, som bør betragtes som en menneskeret.

Systemet med medicin-støtte har vist sig utilstrækkeligt, da alle, uanset indkomst, starter med en egenbetaling på 890,00 kr. Blandt andre koster astmamedicin og visse antidepressive midler langt over denne sum. For en pensionist, studerende eller arbejdsløs er det en stor sum penge fra husholdningen.

Begge disse præparater behandler alvorlige lidelser, som kan ende med indlæggelser, hvilket er meget mere omkostningstungt for samfundet.

Kommunisterne kræver en grundig undersøgelse af problemets omfang. Og indtil man får nationaliseret medicinalindustrien må vi kræve, at der politisk findes en løsning, således at ingen behøver at undlade køb af ordineret medicin på apoteket.

Det nuværende støttesy-

stem virker ikke efter hensigten. Det må sikres, at et system opbygges således, at medicinalindustrien ikke kan spekulere i dyr medicin, og at samfundet finder en måde, hvor staten står som importør, således at priserne kan presses ned på et rimeligt niveau. Som det er nu, importerer hver Region for sig til sygehusene og apotekerne importerer for sig til salg.

Man bør også foreslå kommunerne en ordning, hvor

økonomisk svage, som behøver medicin, får den gratis. På den måde kan man sikre en optimal medicinsk behandling hos nogle af de borgere, som ellers kunne blive dyre i indlæggelser.

Men under alle omstændigheder skal der langt mere kontrol med den rige medicinalindustri prisfastsættelser – og i øvrigt mange lægers dobbeltrolle i forhold til medicinalindustrien.

Byen der blev hovedperson

Af Margit Andersen

■ Der er forskel på krimier og kriminallitteratur. Jean-Claude Izzos Marseille-trilogi hører så absolut til slagsen med litteratur i enden, og oven i købet med en solid ballast af politisk indsigt og social indignation.

Da forfatteren (1945–2000) døde, betegnede Le Monde ham som "manden, der gjorde Marseille til en person". Denne smeltedigel af indvandrere er da også den overordnede hovedperson i trilogien. Byen der åbner sig mod syd og som en perle tager farve af lyset fra himlen og havet; som dufter af fisk fra havnen, solmodne grøntsager fra boderne i de smalle gyder og af anis fra den forfriskende pastis, der ingen steder smager så godt som på en skyggefuld fortovscafe i den gamle havn.

Det er den side af byen, som Izzo elsker, men der er også den mørke side. Den med kriminalitet, racisme, prostitution, de desperate unge med indvandrerbaggrund, der er uden håb og fremtid, og der er råddenskaben i politiets rækker, den politiske korruption og Den Nationale Front, som nyder stor tilslutning blandt byens vælgere.

Vi får begge sider præsenteret i selskab med den anden hovedperson, Fabio Montale. En midaldrende eksstrømer, der har pensioneret sig selv for egen regning efter at have indset, at det er umuligt at gøre gavn inden for den etat, når ens mål er at få samfundet til at fungere lidt bedre for dem, der har så hårdt brug for det.

Han er alene med nogle få, meget få, gode venner, og hans behov er enkle: lidt god

mad skyllet ned med en rigelig mængde livgivende glas, at sejle ud i sin lille båd for at få ro i sindet, og lidt dameselskab i ny og næ, som det kan falde af, for de faste forhold er han ikke så god til. Men hans paradys bliver invaderet af slanger, som han er nødt til at gøre op med. I Total Kheops (2009) bliver to af hans småkriminelle barndomsvenner dræbt, og i Chourmo (2010) forsvinder hans kusines søn på mystisk vis.

Solea er sidste del og mørkere og mere melankolsk end de tidligere. Her er det mafiaen, der er slangen, og det i den grad. En af hans tidligere veninder er journalist og har sat sig for at afsløre mafiaens netværk i Sydfrankrig. Hun er kommet for langt og må standses. Mafiaen skyer ingen midler og Babette skræmmes til at gå under jorden. Her

kommer Montale ind i billedet som den, der skal tvinges til at lokke byttet ud til rovdirene. Han er oppe mod stærke kræfter, for mafiaen har foden inden for overalt i erhvervsliv, politik og politi. I forordet skriver forfatteren, at alt er opdigtet, men inspireret af virkeligheden, og i efterskriften angiver han sine officielle kilder og henviser til konkrete facts fra aviser.

Oprindeligt var Izzo journalist og blev i 1968 chefredaktør for den kommunistiske avis La Marseillaise, der var blevet grundlagt i 1943. I 1978 brød han med partiet og var derefter beskæftiget med lidt af hvert inden for medieverden. Han skrev digtsamlinger, noveller og manuskripter, og i 1995 gik han i gang med Marseille-trilogien, hvor hans poetiske åre ikke fornægter sig i de ellers barske skildrin-

ger. På trods af bruddet med partiet har han ikke givet køb på sine gamle holdninger socialt og politisk. Årsagen til bruddet kunne måske afspejles i en replik i Solea: "Arbejderklassen er lidt til en side og siderne ligner hinanden mere og mere", men det er gætteværk.

Jean-Claude Izzo: *Solea*
Oversat af Jesper Tang
Forlaget Labyrint. 260 sider.
199 kroner.

De fire brødre Andersen

Af John Poulsen

■ I 1942 oplevede den dengang kun 4-årige Christian Poulsen en dramatisk hændelse i baggården hvor han boede, nemlig at Vejles politi åbnede ild imod en flygtende kommunist, som man forsøgte at anholde. Heldigvis lykkedes det kammeraten at slippe væk, og han levede resten af krigen illegalt i Odense.

Den oplevelse var årsagen til, at Christian Poulsen nu mange år senere begyndte at interessere sig for begivenheden og kommunisternes indsats i modstandskampen i Vejle.

Under arkivøgningen faldt han over de fire brødre Andersen: Alfred, Aksel, Sven Aage og Poul Richard som alle blev arresteret af det danske politi og sendt til Horserød. Tre af dem endte senere i Stutthof. I dag lever kun den 90-årige Alfred Andersen, og bl.a. på baggrund af dennes erindringer og egne arkivstudier har

Resultatet af kommunistjagten i Vejle. Bagest fra venstre: Robert Haagensen, Svend Aage Andersen, Niels Peter Madsen og Ingrid C. Christiansen. Forrest fra venstre: Alfred Andersen, Aksel Andersen, Harry Chr. Hansen og Poul Richard Andersen. Syv arbejdsmænd og en maler. Det var arbejderklassen, der kom til at bøde for regeringens samarbejds politik med tyskerne.

Christian Poulsen skrevet bogen "Udleveret til fjenden".

I begyndelsen fortælles om brødrenes fattige opvækst

sammen med deres fem søskende. Det var svært for faderen at skaffe sig et arbejde, og de måtte flytte fra den ene

elendige bolig til den anden i omegnen af Vejle for til sidst at ende i en husvildebolig. Her boede de i næsten 10 år, indtil familien fik en lejlighed i Vejle i 1936.

Under indtryk af nazismens fremmarch i Tyskland og udbruddet af den spanske borgerkrig meldte de fire brødre sig efterhånden ind i DKU og tog aktivt del i afdelingens arbejde.

Det kom til at koste dem dyrt. Aksel, der i slutningen af trediverne var formand for DKU-afdelingen, blev arresteret den 22. juni 1941. Et par måneder senere var det Svend Aages og Alfreds tur pga. deres deltagelse i illegal bladvirksomhed, og under den store arrestationsbølge den 2. november 1942 blev det Poul Richards tur. Han havde været meget aktiv i sin fagforening, så det var en lettelse for socialdemokraterne i fagforeningen, at han blev arresteret. Alle fire endte som tidligere nævnt i Horserød,

hvorfra det kun lykkedes Svend Aage at flygte den 29. august 1943. De overlevede alle krigen, men oplevelserne satte naturligvis deres spor både fysisk og psykisk.

Christian Poulsen fortæller også om, hvordan angsten for kommunisterne ikke kun gav sig udslag i en skæv våbenfordeling, men ligefrem førte til, at de borgerlige modstandsfolk i 1944 bortførte en udpeget byleder, fordi han var anbefalet af kommunisterne.

Efter krigen gik man i historieskrivningen let henover, at de første illegale i Vejle var kommunisterne, og at de fortsatte arbejdet på trods af mange arrestationer. Med udgivelsen af denne bog får man et godt indtryk af den virksomhed, som Vejles kommunister udfoldede i modstandskampen.

Christian Poulsen: *Udleveret til fjenden*. Byhistorisk Forlag, Vejle. 112 s. 125 kr.

Forbryderen der aldrig selv blev straffet

Af John Poulsen

■ Når man kender til Clint Eastwoods konservative holdninger, både kunstnerisk og politisk, er man ivrig efter at se, hvordan han behandler USA's mest berygtede hemmelige politimand, J. Edgar Hoover, i sin nyeste film "J. Edgar".

Vil han fortælle den grimme sandhed om løgnhalsen, der ødelagde tusinder af progressive amerikaneres liv og som holdt nationen i et terrorgreb, eller vil han bidrage til den fordrejede, heroiske version, som Hoover selv skabte gennem hele sit liv. Heldigvis er svaret det første. Eastwood fortæller om det der skete, med den begrænsning som en biografisk film har.

Filmen dækker en periode på 53 år med spring fra det ene højdepunkt til det andet, men bruger yderst effektivt overgange fra det ene følelsesmæssige klimaks til

det andet, med års mellemrum, så tidslinjen er klar og ubesværet.

Hoover startede sin karriere i justitsministeriet allerede efter 1. verdenskrig og fik sin ilddåb i kampen mod dem, han kaldte kommunist-bolsjevikkerne. Han fortsatte denne kamp hele sit liv. Fra 1924 og frem til 1972 var han den ubestridte chef for FBI, som han styrede med hård hånd. Alt, hvad han foretog sig, havde til formål at stille ham selv i det bedst mulige lys, og han tog gerne æren for de opklaringer og arrestationer, som andre foretog. Hvis nogen var dygtigere end ham, blev de fjernet.

Igennem mange år opbyggede han et frygtet privat arkiv, som f.eks. indeholdt oplysninger om kendte politikeres privatliv, som han brugte til afpresning. Selvom nogle af de seks præsidenter, der fungerede i hans tid som USA's mægtigste mand, havde vældig lyst til at fyre ham,

Leonardi DiCapios i titelrollen

gjorde de det ikke, for han havde noget på dem alle.

I slutningen af filmen får man en fin skildring af, hvordan Nixon modtog budskabet om hans død. Han havde mildt sagt ikke meget tilovers for Hoover, hadede ham af et godt hjerte, men i fjernsynet priste han ham som "en af giganterne, et nationalt symbol på mod og patriotisme. Ærlig, retskaffen og ubestikkelig som granit". Samtidig sendte Nixon politiet af sted for at få fat i Hoovers private arkiv, men hans trofaste sekretær igennem 50 år havde allerede destrueret det meste.

Som historisk eller politisk analyse har filmen den mangel, idet den er en biografi om

et enkelt menneske, at den ikke afslører den underliggende udvikling, som gjorde det muligt for Hoover at handle så vanvittigt som han gjorde. Den kan også kritiseres for at springe fra Hoovers gangsterjagtperiode i 30'erne og frem til hans ynkelige forsøg på at undergrave Martin Luther King og borgerretsbevægelsen, uden at nævne den antikommunistiske heksejagt fra 1947, som også fortsatte efter Hoovers død i 1972.

Som drama er Eastwoods opus fortræffelig. Årsagen til Hoovers magtbegær og magtmisbrug forklares med en stærkt undertrykt homoseksuelitet og en dominerende mor. Dertil får Eastwood stor hjælp af en underspillende

Judi Dench, der som Hoovers mor næsten stjæler billedet, og en fantastisk Leonardi DiCapios i titelrollen. Det lykkes DiCapiro at spille både den unge og den gamle Hoover. Også Naomi Watts, som den pligttopfyldende sekretær, og Arnie Hammer, som Hoovers livslange ledsager, Clyde Tolson, viser et fremragende skuespil.

Endnu i dag er Hoover i FBI-kredse højt elsket, selvom der er skrevet en række afslørende biografier om ham de sidste 20 år. Der skal åbenbart meget til at hive ham ned fra piedestalen, men denne film leverer et bidrag til det gode formål.

Clint Eastwood: J. Edgar

Byen uden nåde

Af Margit Andersen

■ *City without pity* kaldte Kim Larsen New York efter at have opholdt sig en tid i metropolen. Det kunne have været en passende titel på et af John Dos Passos' (1896-1970) hovedværker, som nu med 86 år på bagen for første gang foreligger på dansk i en fin oversættelse af Claus Bech. Desværre må man endnu en gang beklage at korrekturlæsning åbenbart er afskaffet i forlagsverdenen.

Titlen på romanen, der anses for banebrydende i moderne amerikansk litteratur, er imidlertid *Manhattan Transfer*, der refererer til færgefarten, som dengang bragte

passagerer til og fra øen. Den var stilistisk nyskabende med sin montage-teknik, kameraagtige panorering og bevidsthedsstrøm med dokumentariske indslag som avisudklip og brudstykker af tidens underholdningsmusik. En kollektivroman hvor mennesker fra alle samfundslag dukker op, forsvinder og undertiden krydser hinandens spor.

Men først og fremmest er det en sansemættet beskrivelse af New York, denne kæmpeby der med kaos, støj, stank, råddenskab, grådighed, fattigdom, gangstere, prostitution og korrupsion æder mange af de sjæle op, der bliver tiltrukket af dens glimmer, fest, teater og falske løfter om

mulighed for selv at blive en del af festen.

Det er ikke just en kærlighedserklæring, og en af de gennemgående personer vælger da også at flygte fra det dragehovede uhyre og vende tilbage til naturen, uden en klink på lommen men fuld af lettelse og fortrøstning til, at livet uden for byen kun kan blive bedre.

Da romanen udkom i 1925, var Dos Passos kommunist. Han var opvokset i et velhavende miljø og havde fået den bedste uddannelse med flere studieophold i Europa, men netop denne opvækst gav ham afsky for det kapitalistiske system. Under 1. Verdenskrig var han frivillig ambulance-

chauffør i Frankrig og Norditalien, ligesom Hemingway, og ligesom denne var han en tid i Spanien under borgerkrigen. Hans oplevelse af den fik ham imidlertid til at vende sig imod kommunisterne, og derefter skred han mere og mere mod højre; så langt at han bifaldt McCarthys kommunistjagt og blev en trofast støtte for Nixon.

Inden det gik så galt, nåede han i begyndelsen af 30'erne at gøre sig bemærket med en USA-Trilogi, men herefter dalede kvaliteten af hans romaner, som nåede op i et antal af 42, mærkbart, og det er de fire her nævnte, som er blevet stående som litteratur i særklasse.

John Dos Passos: *Manhattan Transfer* Rosenkilde & Bohnhof. 448 sider. 348 kroner.

SPALTEN

Tusind tak til alle, der hjalp mig over det skarpe hjørne.
Jørgen Madsen

Bjørn Gemzøe

Den kvikke tegner med den spidse blyant ønskes tillykke med de 75 år og tak for de mange år, du har glædet KOMMUNISTs læsere.

Redaktionen

Hej Madsen

80 år er jo ikke nogen alder, når man stadig er så åndsfrisk som dig. Vi glæder os allerede til din 90 års fødselsdag! Mange gange tillykke og tak for dit store arbejde for partiet og arbejderklassen – og god tur til Vietnam.

KPiD Vestegnen

Hobbyklubben af 1965

Mødeprogram foråret 2012.

Februar

1. februar Line Barfoed. Retsforbeholdets betydning, især hvis det nedstemmes
8. februar Iran. Film om retsbevidsthed og manipulationer i virkeligheden
15. februar Jakob Møllerup. Pressefrihed. Danmarks Radios "ombudsmand" taler om kritik af udsendelser.
22. februar Fest: Gule ærter – 50,- kr.
29. februar "Skudår". Flemming Street fortæller om Luis Pio og socialismens start i Danmark

Ret til ændringer forbeholdes

PC Missing-link

Reparation og salg af computere – kører også ud!

Rantzausgade 37A, 2200 København N.
Tlf. 5046 2832

Mail: Kim@Hardware.dk – www.pcmissing-link.dk
Åben man.-fre. 13-19. lør. 11-16

Lyt til EU-modstandens stemme

Albertslund radio.
Hver tirsdag og lørdag kl. 15-16
Studievært: Jan Vogel
94,5 mhz – 104,5 på hybrid.

Palæstina-Initiativet afholder offentligt møde

Torsdag d. 9.2. kl. 19 i Verdenskulturcentret, Nørre Alle 7, København N med Iyad Burnat fra Bil'in, den lille landsby, som muren har afskåret fra en del af dens landbrugsland, som har demonstreret på et ikke-voldeligt grundlag hver fredag i 6 år, og som er lykkedes med at få noget af dens jord tilbage.

Lysarrangementer

I er meget velkomne til at deltage – med uddeling eller bare til en snak.

Nykøbing Falster

25.2.: Torvet kl. 10 – 12.30
28.2.: Lindholmcentret kl. 19.
Møde med Christian Juhl og besøg af model-len af Vestbredden

KULTURLIV

Film værd at se

Arriettys hemmelige verden
Brøndgraverens datter
J. Edgar
Nader og Simin – en separation

Maj 93 udstiller

Kunstnersammenslutningen Maj 93 er klar til at åbne dørene til den årlige udstilling i Helligåndshuset, hvor alle dens medlemmer udstiller malerier, grafik, billedvævninger, keramik og skulpturer. Ferniseringen, hvortil KOMMUNISTs læsere som sædvanligt er velkomne, finder sted tirsdag den 31. februar kl. 16-19, hvor man kan træffe kunstnerne. De traditionelle koncerter foregår henholdsvis lørdag den 4. februar kl. 15.00 med Trio Ad Hoc og onsdag den 8. februar kl. 19.00 med Christian Sievert.

Maj 93. Helligåndshuset på Strøget. Åbent dagligt 10-18. Slutter søndag den 12. februar.

100 års politiske plakater

Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv (ABA) har gennem årene indsamlet mere end 12.000 plakater fra ind- og udland. Et udvalg fra denne samling danner grundlag for en anderledes plakatudstilling "Et råb fra muren – 100 års politiske plakater", som åbner på Arbejdermuseet lørdag den 11. februar. Udover plakater vil der blive suppleret med arkivmateriale, fotos og genstande.

Irak kulturarv

Vi har tidligere i KOMMUNIST omtalt den plyndring der skete af irakiske museer og udgravninger efter besættelsen i 2003. I et interview i Politiken for nylig fortæller Ingolf Olsen, der er ansat på Københavns Universitet, at "da jeg som udsendt af Unesco besøgte byen Kish tæt ved Babylon i det sydlige Irak, havde amerikanerne placeret en militær observationspost på et af de vigtigste monumenter i verden, hvor de første kongedømmer opstod. Amerikanerne havde lagt mærke til potteskårene, der lå på jorden, men de havde ikke taget videre notits af dem. At man ikke bekymrer sig om et lands kulturarv, før man invaderer det, er et udtryk for en forfærdelig kulturel arrogance".

Et nyt år er begyndt, og så er det tid for

Kortombytning til 2012

I Amagerlands afdeling benytter vi normalt enhver lejlighed til at feste og hygge os. Det vil vi naturligvis også gøre til kortombytningen i år. Vi glæder os til at se venner, familie, bekendte og andre, som har lyst til at deltage.

Alle er meget velkomne til en hyggelig og rar dag.

Det foregår den 11. februar kl. 14.00 hos Sonja og René Wrønding, Vestasvej 16, Kastrup

René vil servere Indonesisk ristaffel. 大米宴會

Drikkevarer købes til sædvanlige rimelige priser. Mad, kaffe m.v. koster kun 100 kr. pr. person.

Hyggen er helt gratis.

Tilmelding til Sonja og René på tlf. 3251 8413 eller til Jytte og Ib på tlf. 3253 2530 snart eller senest den 8. februar 2012. På gensyn!

Fredagscafé i Aarhus

Første fredag i hver måned er alle velkomne til kulturcafé fra klokken 16.00 i Studsgade 12.
Spartakus Bogcafé og KPiD, Aarhus afdeling.

Er fagbevægelsen under pres?

Fredag den 3. februar gæster Finn Andersen, nyvalgt afdelingsformand for Metal Århus caféen. Han vil blandt andet tale om fagbevægelsens rolle i dag, nationalt og internationalt.

Fredag den 2. marts er emnet "Et barn af Himmelbjerggården" hvor Finn Gøsta vil fortælle om Himmelbjerggårdens historie, samt egne oplevelser derfra i perioden 1945-52. Finn Gøsta er stadig aktiv omkring Himmelbjerggårdens ve og vel.

Fredag den 13. april. "Gysse", "Vorherrestrup" og "Det frysende Europa" er navne og begreber Thorben Jørgensen, tidligere fællestillidsmand på Århus Flydedok, sætter på plads når han fortæller om øgenavne og sjove historier fra en stor arbejdsplads.

Med kammeratlig hilsen
Martin / Aarhus afdeling

Spartakus

KPiD
Århus

ANTIFASCISTISK
★ FORUM ★

Generalforsamling i Antifascistisk Forum

den 13/2 kl. 19:00

I Bogcafeen, Frederikssundsvej 64, Kbhvn. NV

Bladfond 2012

Afdelinger	2012-23/1
Amager	535,00
Amagerland	700,00
Indre By	1.725,00
Nordvest	1.660,00
Esbjerg	100,00
Sydvestsjælland	150,00
Århus	775,00

Bladfond i alt 5.645,00

Genforening

Nedenstående debatoplæg behandles på såvel egne som fælles medlemsmøder i Kommunistisk Parti i Danmark og Danmarks Kommunistiske Parti frem til partiernes kongresser i forsommeren 2012

Af Landsledelserne i Danmarks Kommunistiske Parti og Kommunistisk Parti i Danmark

■ Første Verdenskrigs rædsler og de efterfølgende revolutioner i Rusland og andre lande indledte en almen krise for det kapitalistiske system og en revolutionær dynamik, der varede ved i årtier: To verdenskrige og en økonomisk verdenskrise, der overraskede og chokerede mange, syntes at vise, at kapitalismen havde overlevet sig selv og stod over for sit sammenbrud at tiden var moden til et nyt samfund, det socialistiske. En tredjedel af verden drog den revolutionære konsekvens heraf og gik i gang med at opbygge socialismen på ruinerne efter 2. verdenskrig.

Kapitalismens fallit var især øjnefaldende i Europa: Det halve af verdensdelen blev på kort tid socialistisk, de europæiske kolonimagter mistede deres imperier, og internt i landene blev de kommunistiske partier en faktor, de herskende måtte regne med.

Den europæiske kapitalismes konsolidering i den Europæiske Union, hvis opbygning tog sin begyndelse med oprettelsen af Kul- og Stålnationen i 1951, overbeviste imidlertid mange om, at kapitalismen

trods alt var i stand til at løse sine indre modsigelser, og dette fik de problemer, der uundgåeligt var forbundet med opbygningen af socialismen, til at træde tydeligere frem.

Følgen var en kontrarevolutionær udvikling, der forstærkedes omkring 1980 og kulminerede med, at samtlige socialistiske stater i Europa brød sammen. De resultater, arbejderklassen havde opnået i det kapitalistiske Vesteuropa, kom under pres; arbejderbevægelsen kom i defensiven; dens revolutionære gren kom ud i en krise, ingen vel havde regnet for mulig, og de kommunistiske partier blev kraftigt svækket og splittet.

Partisplittelsen

Heller ikke Danmark gik fri af denne udvikling. En strømning, der sigtede direkte mod likvidering af DKP som selvstændig politisk faktor, tog magten i partiet under etiketten "fornyelse". Dyrekøbte erkendelser blev forladt og erstattet med illusioner om imperialismens "fredsduelighed" og det borgerligt-parlamentariske demokratis almengyldighed.

Partiets særpræg blev søgt udvisket i en principløs tilnærmelse til venstresocialistiske strømninger og overtagelse

af disses verdensbillede. Dagbladet Land og Folk ændrede karakter i retning af en bred venstrefløjsavis for kort efter at blive lukket.

I kølvandet på denne udvikling blev partiets ejendomme og værdier afhændet og provenuets formålet på kort tid. Partiet trådte ud af den kommunistiske verdensbevægelse. Og det blev åbent proklameret af ledende kammerater, at det parlamentariske venstrefløjs-samarbejde, som var indledt omkring Enhedslisten, inden for en kort frist skulle føre til dannelse af et nyt socialistisk parti til erstatning for det kommunistiske.

Dannelse af KPID

Følgen blev en nedbrydning af partiet indefra, medlemsflugt og til sidst en partisprængning. Med tidligere medlemmer af Centralkomiteen i spidsen dannedes Kommunistisk Forum, der senere etablerede sig som parti, for at sikre fortsættelsen af et kommunistisk parti i Danmark og videreføre partiets historie og erfaringer. Hvor der før havde været ét stærkt kommunistisk parti, var der nu to små.

DKP genrejst

Også blandt dem, der trods alt blev tilbage i DKP, var der imidlertid modstand mod

likvidationskursen. Gentagne forslag på partiets landsmøder om nedlæggelse blev hver gang afvist, og ved årtusindskiftet mistede likvidationsfløjen flertallet i landsledelsen og blev på få år fjernet fra al indflydelse, hvorpå dens repræsentanter forlod partiet. En genrejsningsproces tog sin begyndelse. DKP genindtrådte i den kommunistiske verdensbevægelse, og et stadig tættere samarbejde med KPID og andre dele af den kommunistiske bevægelse i Danmark udviklede sig i løbet af det følgende tiår.

Verdensbevægelsen genopbygget

I mellemtiden var historiens pendul endnu en gang begyndt at svinge mod venstre. Det havde vist sig, at den Europæiske Kontrarevolution så langt fra at lede til fred og de proklamerede blomstrende landskaber havde ført til nye krige, en ny form for undertrykkelse og udnyttelse af de tidligere kolonier, en skærpet udbytning af arbejderklassen i de udviklede lande og afvikling af sociale, demokratiske og arbejdsrelaterede rettigheder. Hvad der havde taget generationer at opbygge, var blevet tilintetgjort på 20 år.

Og som en kulmination på alt dette slog kapitalismens indre modsigelser ud i en dyb økonomisk verdenskrise. Kommunisten havde

forudsagt dette, men var ikke blevet troet; nu kunne flere og flere se, at analysen var rigtig, og at verden nærmede sig en ny epoke af kriser, krige og revolutioner. Den kommunistiske verdensbevægelse blev lidt efter lidt genopbygget; en udvikling, der var startet så tidligt som i 1992, men nu tog fart. Og i flere lande begyndte de splittede revolutionære kræfter igen at nærme sig hinanden.

Tid for genforening

Det er nu på tide at forene det, som blev delt, også i Danmark, og genskabe et Danmarks Kommunistiske Parti, der er i stand til at samle de mest bevidste og resolute kræfter i arbejderklassen og virke som en organiserende kraft i arbejderklassens og folkets kampe, ikke kun for dagsaktuelle krav, men mod det kapitalistiske system og for socialismen. Med oprettelsen af det fælles ungdomsforbund Ungkommunisterne har det genforenede kommunistiske partis kommende medlemmer, tillidsrepræsentanter og ledere taget det første skridt.

Idet vi erklærer vor vilje til genforeningen af vore to kommunistiske partier, beslutter landsledelserne for DKP og KPID at der igangsættes en fælles medlemsdiskussion på afdelings/distriktsplan og ved afholdelse af regionale møder.

Fælles medlemsmøder om genforening

Nordjylland	Lørdag den 4. februar kl. 15.00. Socialisternes Hus, Søndergade 12, st. Ålborg
Midtjylland	Søndag den 5. februar kl. 14.00. Mindegade 10, kld. Aarhus
Syddjylland	Søndag den 26. februar kl. 14.00. 3F Transport, Nyhavnsgade 25, Esbjerg
Storkøbenhavn	Søndag den 11. marts kl. 14.00. 3F JBMF, Trekronergade 26, Valby, København
Sjælland	Lørdag den 17. marts kl. 14.00. NNF fagforening, Østre Parkvej 2G, Ringsted

Kunstnersammen- slutningen Maj 93

Udstilling i Helligånds-
huset, Amager Torv
1. til 12. februar 2012
hver dag kl. 10-18.

Fernisering tirsdag den
31. januar kl. 16-19.

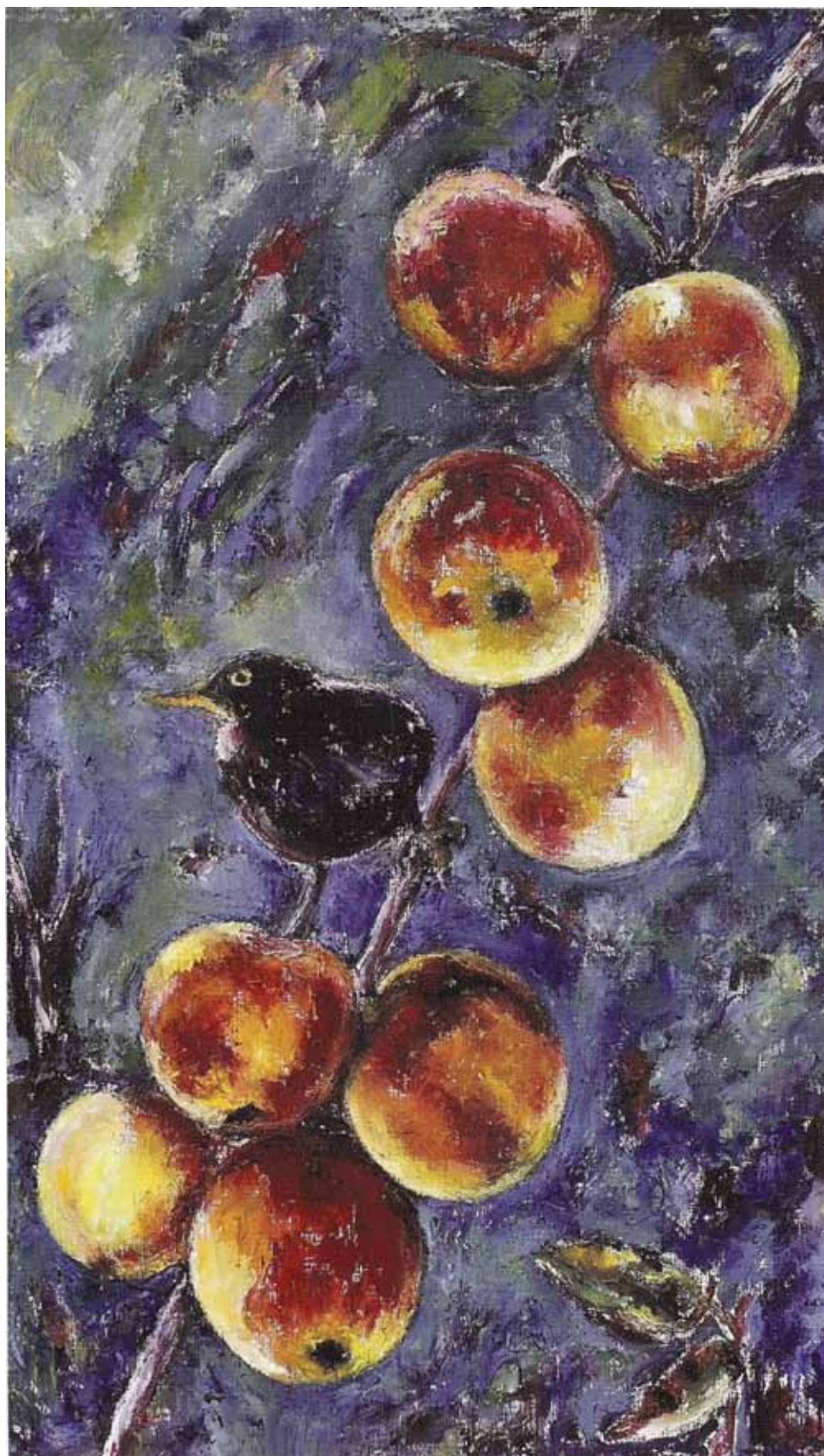
Maleri – Grafik – Billedvæv
– Keramik – Skulptur.

Udstillere

Lena Bidstrup, Jørgen Buch,
Alfred Friis, Buller Her-
mansen, Jørgen Tang Hol-
bæk, Søren Birk Pedersen,
Ejvind Schaldemose, Mari-
ane Schepelern, Christine
Scherfig, Aage Schmidt,
Kirsten Antonie Sørensen

Musikarrangementer

Trio Ad hoc: 4. februar kl.
15.00. Lodtrækning kl. 15.30
Christian Sievert: 8. februar
kl. 19.00

Christine Scherfig. Solsort
Olie, udsnit, 2009

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år ..... 275,- kr.
1/2 år ..... 165,- kr.